

Kurani, Hadithi, dhe Islami

nga

Dr. Rashad Khalifa

[Shënim për formatin e këtij publikimi: Në versionin origjinal, të gjitha citimet nga Kurani tregohen në gjuhën Arabe, dhe pastaj përkthehen në Anglisht, dhe shpesh pjesë kyçe në Arabisht nga Kurani janë nënvizuar. Fatkeqësisht, përfshirja e imazheve në gjuhën Arabe do të rriste shumë gjatësinë e këtij përkthimi në gjuhën shqipe për shkak të citimeve të shpeshta. Megjithatë libri origjinal me citime origjinale nga gjuha arabe mund të porositet nga: Masjid Tucson, P.O. Box 43476, Tucson, AZ 85733-3476 ose në Amazon.com]

Parathënie

Pas më shumë se 12 vitesh hulumtimi të kompjuterizuar të Kuranit, NJË EVIDENCË MATERIALE është zbuluar që vërteton që Kurani është në të vërtetë fjala e pagabueshme e Allahut. Ky zbulim u bë shumë i famshëm në masat e gjera Myslimane nëpër botë, dhe përmbledhjet e zbulimit u printuan dhe u shpërndanë me miliona kopje. Fama ime personale u ngrit së bashku me këtë zbulim tejet ngazëllyes, dhe plot nderim.

Hulumtimi në vazhdim pastaj nxori në pah një fakt befasues; faktin që “Hadithet dhe Synetet” e famshme nuk kanë asgjë të bëjnë me pejgamberin Muhamed, dhe ndjekja e tyre përfaqëson mosbindje skandaloze ndaj Allahut dhe pejgamberit të Tij të fundit (Kuran 6:112 dhe 25:31).

Ky zbulim hedhë poshtë besimet e masave të gjera Myslimane kudo. Si rrjedhojë, fama ime personal, dhe madje edhe fama e mrekullisë së Kuranit, ranë aq shumë sa që mu rrezikua jeta dhe reputacioni. Doli në pah fakti që nëse iu thua Myslimanëve që “Hadithi dhe Syneti” janë shpikje dreqnore është njësoj sikur t’iu thuash të Krishterëve që Jezusi nuk është i biri i Allahut.

Pasi që njohja e “Hadithit dhe Synetit” si shpikje dreqnore përkrahet me EVIDENCË MATERIALE, të gjithë njerëzit me mendje të pastër do t’i pranojnë faktet e raportuara në këtë libër. Për njerëzit e tillë, rezultati do të jetë një ndjesi krejtësisht e re e shpëtimit, dhe vetëdije e plotë që masat e gjera Myslimane kanë rënë pre e kurtheve të Shejtanit.

Rashad Khalifa

19 Gusht, 1982

S'KA SHPËTIM PA IU BINDUR TË DËRGUARIT

"Thuaj (O Muhamed), Nëse e doni Allahun, atëherë më ndiqni mua. Allahu atëherë do t'ju dojë juve, dhe t'i falë mëkatet tuaja; Allahu është falës, mëshirues.' Thuaj, 'Bindjuni Allahut dhe të dërguarit.' Nëse ata kthehen pas, atëherë Allahu nuk i do mosbesimtarët." (3:31-32)

"Faleni Namazin dhe jepeni Zeqatin, dhe bindjuni të dërguarit, që të arrini mëshirë." (24:56)

"Kushdo që nuk i bindet Allahut dhe të dërguarit të Tij do të qëndrojë në zjarrin e xhehenemit përgjithmonë." (72:23)

Pasi që të gjithë të dërguarit sollën një dhe të njëjtin lajm, pra që "TË MOS ADHURONI PËRVEÇ ALLAHUT," mosbindja ndaj tyre do të thotë mosbesim, dhe idhujtari.

KUR SJELLIN LAJMIN E ALLAHUT

të dërguarit nuk flasin nga iniciativa e tyre.

Allahu, Zoti juaj, do të rrisë një profet si unë nga mes të afërmve tuaj; atë ta dëgjoni. (Moisiu te Ligji i Përtërirë 18:15)

"Unë do të rris për ta një profet si ti nga mes të afërmve të tyre, dhe do të vë fjalët e Mia në gojën e tij; ai do iu tregojë atyre të gjitha që e urdhëroj. Nëse cilido njeri nuk do të dëgjojë fjalët e Mia të cilat ai i flet në emrin Tim, Unë Vetë do i kërkoj llogari." (Ligji i Përtërirë 18:18-19)

"A nuk besoni se unë jam në Atin, dhe Ati është në mua? Fjalët që flas unë tek ju nuk i flasë me iniciativën time, por Ati që rri brenda meje i kryen punët e Tij." (Ungjilli i Gjonit 14:10)

"Por kur ai, Fryma e së vërtetës, të vijë, ai do t'ju udhëzojë juve në të gjithë të vërtetën; sepse ai nuk do të flasë nga iniciativa e tij, por nga ajo që dëgjon, ai do të flasë; dhe ai do t'ju tregojë juve ato që do të vijnë." (Gjoni 16:13).

"Bindja ndaj të Dërguarit është bindje ndaj Allahut." (Kuran 4:80)

"dhe ai (Muhamedi) nuk flet nga iniciativa e vete." (53:3)

MUHAMEDI PËRFAQËSOHET VETËM NGA KURANI

“Të kemi shpallur ty KËTË LIBËR sinqerisht, që konfirmon të gjitha shkrimet paraprake, dhe i tejkalon ato. Të gjykosh mes tyre sipas asaj që të është shpallur nga Allahu (ky libër), dhe mos i ndiq dëshirat e tyre nëse ato devijojnë nga e vërteta....Të gjykosh mes tyre sipas asaj që është dërguar nga Allahu (në këtë libër); mos i ndiq dëshirat e tyre, dhe RUAJU që mos të të largojnë nga ajo që të është shpallur ty nga Allahu (ky libër).... A do t’i ndjekin ata ligjet e paditurisë? KUSH ËSHTË MË I MIRË SE ALLAHU si ligjvënës, për ata që sinqerisht besojnë?” (Kuran 5:48-50)

MUHAMEDI NDALOHET NGA THËNIA E NDONJË UDHËZIMI FETAR PËRVEÇ KURANIT

“Ky (Kuran) është thënie e një të dërguari të nderuar. Nuk është thënie e një poeti; rrallë besoni. E as nuk është thënie e një fallxhiu; rrallë merrni vesh. Shpallje nga Zoti i gjithësisë. NËSE AI DO TË THOSHTE NDONJË TJETËR THËNIE FETARE (në emrin tonë), ne do ta ndëshkonim ashpër, dhe do t’ia ndalonim shpalljet atij (do ta përjashtonim nga puna). Asnjëri prej jush nuk do të mund ta mbronte atë kundër nesh.” (69:40-47)

Këto ajete shumë të qarta na mësojnë që Muhamedit iu ndalua thënia e ndonjë mësimi fetar përkrah Kuranit. Fuqia e tekstit Kuranor Arabisht nuk mund të përkthehet plotësisht në Gjuhën Shqipe. Por këto fjali të fuqishme na sigurojnë plotësisht që roli i vetëm i Pejgamberit ishte “SHPALLJA” e Kuranit, tërë Kuranit, dhe ASGJËJE TJETËR përveç Kuranit.

MUHAMEDI URDHËROHET QË TË MOS DEVIJOJË KURRË NGA KURANI. DEVIJIMI DO TË THOSHTE DËNIM I RREPTË PËR TË

“Ata gati të larguan ty (O Muhamed) nga ajo që të shpallëm; ata dëshironin që ti të trilloje diçka tjetër që të të konsideronin shok. Po të mos forconim ty, ti gati anove pak nga ata. Sikur ta bëje atë, ne do ta dyfishonim dënimin për ty në këtë jetë, dhe pas vdekjes; askush nuk do të mund të të mbronte ty kundër nesh.” (17:73-75)

Që të jetë shembull për ne, Pejgamberi u urdhërua që t'i përmbahet vetëm asaj që iu shpall nga Allahu, veçanërisht e identifikuar në 5:48-50 (Faqe 3) si Kurani.

Devijimi më i vogël nga Kurani (shih strofën 74 më lartë) na sjell dënim të rreptë.

Muhamedi u urdhërua që të shpallë VETËM KURANIN, pa as ndryshimin më të vogël, dhe kurrë të mos “sajojë” diçka tjetër:

“Kur strofat tona iu recitohen atyre, ata që nuk presin të takohen me ne do të thoshin, ‘Sill një Kuran tjetër pos këtij, ose ndryshoje atë.’ Thuaj (O Muhamed), ‘Unë nuk mund ta ndryshoj atë sipas iniciativës time. Unë thjeshtë ndjekë atë që më shpallet. Frikësohem, nëse nuk i bindem Zotit tim, nga ndëshkimi i një dite të tmerrshme.’...Kush është më i keq se ai që shpikë një rrenë për Allahun, ose i refuzon shpalljet e Tij? Fajtorët nuk kanë sukses. Prapë se prapë, ata idolizojnë përkrah Allahut ata që nuk kanë aspak fuqi që t'i dëmtojnë ose t'iu bëjnë mirë atyre, dhe ata thonë, ‘Këta janë ndërmjetësuesit tonë për te Allahu.’... e tillë është idhujtaria.” (10:15-18)

NJË ZOT / NJË BURIM LIGJI

Krijuesi jonë i plotfuqishëm na urdhëron që KURANI, veçanërisht KURANI, DUHET TË JETË BURIMI I VETËM I MËSIMIT TË LIGJEVE FETARE.

Aq më shumë, na thuhet që PRANIMI I CILITDO BURIM TJETËR si udhëzim fetar është e barasvlershme me ngritjen e ZOTRAVE TJERË PËRKRAH ALLAHUT:

"Thuaj (O Muhamed), ‘Dëshmia e kujt është më e madhja?’ Thuaj, ‘Allahu është dëshmitar mes meje dhe jush që KY KURAN mu dha mua që të ua predikoj juve, dhe kujt do që i arrin.’ Megjithatë, ju sigurisht që dëshmoni që ju ngritni zota tjerë përkrah Allahut (duke iu përmbajtur burimeve tjera përkrah Kuranit). Thuaj, ‘Unë kurrë nuk do të bëjë atë që bëni ju; Unë mohoj idhujtarinë tuaj.’” (6:19)

Ky ajet i thellë, që ndodhë të jetë ajeti numër 19 i Sures 6, i ndalon besimtarët që t'i përmbahen ose të ndjekin BURIME TJERA FETARE PËRKRAH KURANIT, dhe që bërja e kësaj është e barasvlershme me ngritjen e zotave tjerë përkrah Allahut.

NJË ZOT / NJË BURIM LIGJI

Me gjuhën më të rreptë të mundshme, ne urdhërohem i që t'i përmbahemi Kuranit, tërë Kuranit, dhe asgjëje përveç Kuranit.

Në mënyrë të përsëritur, ne urdhërohem i që t'i përmbahemi Kuranit si BURIMI I VETËM I UDHËZIMIT FETAR.

Secilën herë, Kurani na kujton që ndjekja e CILITDO BURIM TJETËR PËRKRAH KURANIT ËSHTË E BARASVLERSHME ME NGRITJEN E ZOTRAE TË TJERË PËRKRAH ALLAHUT.

Nga ajeti 22 deri në ajetin 38 të Sures 17 paraqiten disa nga urdhrat më të rëndësishëm në Kuran. Menjëherë pas këtyre ajeteve gjejmë ajetin e treguar më poshtë:

“Kjo është ca nga dituria që u është shpallur juve (në këtë Kuran), dhe TË MOS NGRITNI ASNJË ZOT TJETËR PËRKRAH ALLAHUT (duke ndjekur ndonjë burim tjetër të informatës përkrah Kuranit). Përndryshe, do të hidheni në xhehenem, të fajësuar dhe të mposhtur.” (17:39)

Përkundër të gjitha këtyre urdhrave të qarta dhe jashtëzakonisht të rrepta, pse atëherë ndjekësit e Hadithit dhe Syneetit nuk arrijnë që t'i përmbahen vetëm Kuranit? Shih përgjigjen në faqet në vijim.

KURANI: LIBËR I JASHTËZAKONSHËM

Përkundër urdhrave të qarta, pse ndjekësit e Hadithit dhe Syneetit nuk arrijnë që t'i përmbahen VETËM Kuranit?

Përgjigja jepet në të njëjtën Sure pas urdhrave të treguara më sipër në këtë faqe. Ajetet 45 dhe 46 të Sures 17 na informojnë që ata që refuzojnë t'i besojnë Allahut dhe të marrin mësim nga urdhri i Tij për t'iu përmbajtur VETËM Kuranit qëllimisht izoloohen nga Kurani. Këto dy ajete kyçe tregohen më poshtë:

“Kur ti e lexon Kuranin, ne vendosim në mes teje dhe atyre që nuk besojnë në botën e ardhshme një barrierë të padukshme. Dhe ne vendosim mburoja në zemrat e tyre që të mos i lejojmë ta kuptojnë Kuranin, dhe shurdhim në veshët e tyre. Si pasojë, kur ti e predikon Zotin tënd me VETËM KURANIN ata largohen me mospëlqim.” (17:45-46)

ÇKA TJETËR MUND TË THEMI ??

A I BESON ALLAHUT APO JO?

Allahu thotë që Kurani është I PLOTË, I PËRKRYER, & KREJTËSISHT I HOLLËSISHËM, dhe që ti nuk duhet të ndjekësh ndonjë burim tjetër:

“Ne nuk lamë asgjë jashtë këtij libri, pastaj të gjithë do të mbliidhen para Zotit të tyre (për gjykim). Ata që nuk iu besojnë ajeteve tona janë të shurdhër dhe memec; në errësirë të plotë. Allahu e largon nga rruga e drejtë këdo që Ai do, dhe e drejton në rrugën e drejtë këdo që Ai do.” (6:38-39)

“A të kërkoj pos Allahut si burim ligji, kur Ai e ka shpallur KËTË LIBËR KREJTËSISHT TË HOLLËSISHËM? (6:114)

“Fjala e Zotit tënd është E PLOTË në të vërtetë dhe drejtësi.” (6:115)

PASOJAT NËSE NUK I BESON ALLAHUT

Siç tregohet më sipër në këtë faqe, Allahu thotë që Kurani është I PLOTË, I PËRSOSUR, DHE KREJTËSISHT I HOLLËSISHËM.

Urdhrat e tij janë të qarta dhe të rrepta që të MOS I PËRBAHENI ASGJËJE TJETËR PËRKRAH KURANIT si burim i udhëzimit fetar (shih faqet 5 & 6).

Tash, ti e ke lirinë e plotë të vendosësh t’i besosh Allahut, ose t’i refuzosh ajetet e Tij, dhe t’i injorosh urdhrat e Tij, duke marrë parasysht që dëshiron (apo nuk dëshiron) që t’i pranosh pasojat e vendimit tënd.

Ti padyshim se duhet të pajtohesh që nëse refuzon t’i besosh Allahut është shkelje shumë e rëndë. Se sa e rëndë është kjo tregohet në ajetin 40 të Sures 7:

“Padyshim, ata që nuk besojnë në shpalljet tona, dhe janë tepër mendjemëdhenj t’iu vënë veshin atyre, portat e qiellit nuk do të hapen për ta, e as nuk do të hynë në Xhenet derisa deveja të kalojë nëpërmjet birës së gjilpërës. Ne kështu i dënojmë fajtorët.” (7:40)

Pra, është FIZIKISHT E PAMUNDUR për ata që refuzojnë t’i besojnë Allahut që të hyjnë në Xhenet.

KRITER I RËNDËSISHËM I SHPALLJES HYJNORE

Disa njerëz thonë që Hadithi dhe Syneti janë shpallje hyjnore. Duket qartë që ata nuk janë në dijeni që kriteri i shpalljes hyjnore është RUAJTJA E PËRKRYER e saj. Pasi që të ashtuqajturat hadithe dhe synete të Pejgamberit kanë pësuar ndryshime të tepërta, ato nuk mund të konsiderohen si shpallje hyjnore. Është fakt i ditur mirë që shumica e gjerë e Haditheve janë shpikje të rrejshme.

“E kemi dërguar shpalljen, dhe padyshim se do ta ruajmë atë.” (15:9)

“Në të vërtetë, ky është libër i nderuar. Asnjë e pavërtetë nuk ka mundur të hyjë në të në të kaluarën, të tashmen, ose në të ardhmen; shpallje nga më i mençuri, më i lavdëruari.” (41:41-42)

Fyerja e Allahut është e dukshme kur ata pretendojnë që Hadithi dhe Syneti janë shpallje hyjnore. A nuk e kuptojnë ata që Allahu i Plotfuqishëm është në gjendje që t’i ruaj shpalljet e Tij?

HADITHI DHE SYNEDI = 100% HAMENDJE

Edhe pse Allahu thotë që Kurani është PLOTËSISHT I HOLLËSISHËM, dhe që duhet të jetë i vetmi burim i udhëzimit fetar, shumica e Myslimanëve janë mashtruar dhe tashmë ndjekin hamendjet ose supozimet e njohur si Hadithet dhe Synetin.

Përderisa Kurani është i vërtetuar me EVIDENCË MATERIALE¹ që është fjala autentike dhe e pandryshuar e Allahut, Hadithi dhe Syneti unanimisht njihen si hamendje dhe supozime (të dyshimta).

“A të kërkoj TJETËR POS ALLAHUT si burim ligji, kur Ai e ka shpallur KËTË LIBËR PLOTËSISHT TË HOLLËSISHËM?...Fjala e Zotit tënd është E PLOTË, në të vërtetë dhe drejtësi. Asgjë të mos i shfuqizojë fjalët e Tij; Ai është dëgjuesi, i gjithëdijshmi. Por, nëse iu bindesh shumicës së njerëzve, ata do të të largojnë nga rruga e Allahut. Kjo është për shkak se ata ndjekin HAMENDJE, dhe nuk arrijnë të mendojnë si duhet.” (6:114-116)

¹ Shih librin , “KURANI: PREZANTIMI VIZUEL I MREKULLISË” (KURAN: VISUAL PRESENTATION OF THE MIRACLE).

“Ata insistojnë që të ndjekin supozime, kur udhëzimi u është dhënë atyre këtu nga Zoti i tyre.” (53:23)

BINDJA NDAJ TË DËRGUARIT ËSHTË E KUSHTËZUAR

Bindja ndaj të dërguarit duhet të jetë absolute vetëm sa i përket shpalljeve Kuranore.

Bindja ndaj të dërguarit është zbatimi i Kuranit, tërë Kuranit, dhe asgjëje tjetër pos Kuranit

Bindja duhet të bëhet **ME KUSHT QË** burimi i urdhrimit të jetë Allahu nëpërmjet të dërguarit, dhe jo i dërguari vetë që nuk është asgjë më shumë se një qenie njerëzore, i prirë për gabime.

Siç shihet në ajetin më poshtë, të dërguarit si njeri duhet t’i bindemi **VETËM** nëse ai ka të drejtë:

“O peygamber, nëse gratë besimtare vijnë te ti dhe të japin besën që nuk do të adhurojnë asgjë tjetër për krahu Allahut, e as të vjedhin, as të bëjnë punë të ndyra, as t’i vrasin fëmijët e tyre, as të shpikin gënjeshtër, as të jenë të pabindura ndaj teje **KUR KE TË DREJTË**, atëherë të pranosh besën e tyre, dhe i kërko Allahut që t’i falë ato.” (60:12)

Pra kushti është i qartë që Muhamedit njeri, ndryshe nga të dërguarit Muhamed, duhet t’i bindemi **VETËM NËSE KA TË DREJTË**.

BINDJA NDAJ TË DËRGUARIT ËSHTË E KUSHTËZUAR

Kurani thekson që bindja duhet të jetë absolute kur burimi i urdhrimit është Allahu, e në anën tjetër mendimet personale të të dërguarit mund të jenë të dëmshme për të dhe/ose për ata që i ndjekin mendimet personale të tij:

“Çfarëdo e mirë që të ndodhë ty (O Muhamed) është prej Allahut. Dhe çfarëdo e keqe që të ndodhë ty është prej teje. Të kemi dërguar si të dërguar për njerëzit, dhe Allahu mjafton si dëshmitar. Kushdo që i bindet të dërguarit i bindet Allahut. Sa për ata që kthehen prapa, ne nuk të dërguam ty si kujdestar të tyre.” (4:79-80)

Pra, mendimi personal i Muhamedit mund të jetë i keq, ose mund të shkaktoj gjëra të këqija që të ndodhin. Në anën tjetër, Muhamedi si i dërguar thotë **FJALËT E ALLAHUT**, pra Kuranin, dhe duhet t’i bindemi absolutisht. Sepse kushdo që i bindet të dërguarit i bindet Allahut, dhe ne duhet t’iu bindemi urdhrave të Allahut, e jo urdhrave të njerëzve.

BINDJA NDAJ TË DËRGUARIT ËSHTË E KUSHTËZUAR

Kurani jep shembuj të shumtë që ne duhet t'i bindemi asaj që Muhamedi e thotë si i dërguar i Allahut, dhe JO PATJETËR çka thotë si qenie njerëzore. Si i dërguar, ai e tha Kuranin, dhe asgjë përveç Kuranit.

Veç kësaj, Kurani na mëson që Muhamedi si njeri në realitet bëri gabime serioze. Kështu, në ajetin e treguar më poshtë e shohim që Allahu dëshiroi të themelojë një ligj ku një burrë mund të martohet me gruan e shkurorëzuar të djalit të tij të adoptuar. Muhamedi duhej të shërbente si shembull. Megjithatë, kjo ishte në kundërshtim me traditat Arabe, dhe Pejgamberi në realitet “ju frikësua njerëzve në vend që t'i frikësohet Allahut.”

“Ti i the atij që u bekua nga Allahu dhe u bekua nga ti, ‘Mos u shkurorëzo nga gruaja, dhe kij frikë Allahun.’ Kështu, ti fshehe brenda teje çka Allahu deshi të shpallë, dhe iu frikësive njerëzve kur Allahu është Ai të cilit duhet t’ia kesh frikën. Pastaj, kur Zeidi (djali i adoptuar i Muhamedit) më në fund u shkurorëzua nga ajo, ne të martuam me ish-gruan e tij. Kjo u bë për të treguar që burrave besimtarë iu lejohet të martohen me gratë e shkurorëzuara të djemve të adoptuar të tyre. Urdhrat e Allahut duhet të zbatohen.” (33:37)

BINDJA NDAJ TË DËRGUARIT ËSHTË E KUSHTËZUAR

Një Sure e plotë e sqaron faktin që ne duhet t'i bindemi Muhamedit VETËM kur ai thotë gjëra nga Kurani, dhe JO në thëniet e tij personale ose sjelljet e tij personale. Kjo i nxjerr si ligjërish të pavlefshme të ashtuquajturat “Hadithe” dhe të ashtuquajturat “Synete”, dhe si burime të kundërligjshme të udhëzimit fetar.

Surja titullohet “Abasa = U mrrol”, dhe në të tregohet një rast ku Muhamedi e shpërfilli një njeri të verbër dhe të varfër, dhe ia kushtoi vëmendjen e tij të plotë një njeriu të pasur:

“Ai (Muhamedi) u mrrol dhe ia ktheu shpinën, kur njeriu i verbër erdhi te ai. E si mund ta dish; ai mund të shpëtohet? Ose, ai mund t'i vë veshin lajmit dhe të përfitojë nga ajo. Sa për njeriun e pasur, ti (Muhamed) ia kushtove atij vëmendjen. Edhe pse ti nuk mund t'ia garantoje atij shpëtimin. Por ai që erdhi te ti duke kërkuar shpëtim, dhe ishte i ndershëm, ti e shpërfille atë. Vërtetë, KJO ËSHTË VËREJTJE, për ata që zgjedhin ta mbajnë në mend.” (80:1-12)

IDOLIZIMI I MUHAMEDIT

Refuzimi që t'i besohet Allahut në konstatimin e Tij të përsëritur që **KURANI ËSHTË I PLOTË, I PËRKRYER, DHE DUHET TË JETË BURIMI I VETËM** i udhëzimit fetar, dhe ndjekja e hamendjeve të njohura si Hadith dhe Synet është hyjnizim i pejgamberit Muhamed kundër dëshirës së tij.

“Thuaj (O Muhamed), ‘Nëse oqeani do të ishte ngjyrë për fjalët e Zotit tim, oqeani do të harxhohej para se të harxhohen fjalët e Zotit tim, edhe nëse furnizojmë edhe dy herë aq ngjyrë.’ Thuaj (O Muhamed), ‘Unë nuk jam më shumë se një qenie njerëzore si ju. Më është shpallur mua që Allahu juaj është **NJË ALLAH**. Pra, kushdo që pret të takojë Zotin e tij duhet të jetojë drejt, dhe **KURRË TË MOS NGRISË IDHUIJ** përkrah Zotit të tij.’” (18:109-110)

Këto ajete qartë na tregojnë që Allahu nuk vuan nga mungesa e fjalëve; që Ai na dha **TË GJITHA FJALËT** për të cilat kemi nevojë në këtë Kuran, dhe që nuk duhet të kërkojmë fjalët e Muhamedit, ose kujtdo tjetër, dhe që Muhamedi është një njeri si njerëzit e tjerë; ai nuk duhet të idolizohet (shih fundin e ajetit).

KURANI: MOS E IDOLIZONI MUHAMEDIN

Janë vetëm dy ajete në Kuran që e përshkruajnë pejgamberin Muhamed si “asgjë më shumë se një qenie njerëzore si ju.”

A ËSHTË E RASTËSISHME QË NË TË DYJA AJETET NDALOHET IDOLIZIMI NË FUND TË SECILIT AJET ??

Ajeti i parë tregohet më lartë, dhe ajeti i dytë mund të shihet më poshtë:

“Thuaj (O Muhamed), ‘Unë nuk jam asgjë më shumë se një qenie njerëzore si ju. Më është shpallur mua që Allahu juaj është **NJË ALLAH**. Prandaj, t’ia keni frikën **VETËM** Atij, dhe kërkon faljen e Tij, **DHE MALLKUAR QOFSHIN IDHUJTARËT.**’” (41:6)

Besimtarët e vërtetë i besojnë Zotit të tyre në pohimin e Tij që **KURANI ËSHTË I PLOTË, I PËRSOSUR, KREJTËSISHT I HOLLËSISHËM, DHE DUHET TË JETË BURIMI I VETËM I UDHËZIMIT FETAR**. Vetëm

idhujtarët do të kërkojnë diçka tjetër pos Kuranit. Ndjekja e “Hadithit & Synetit” është idolizim i peygamberit Muhamed kundër dëshirës së tij.

KEQPËRDORIMI I KURANIT

“Allahu dhe engjëjt e Tij e përkrahin peygamberin. O ju që besoni, edhe ju ta përkrahni atë, dhe ta mbështetni atë krejtësisht.” (33:56)

Ky ajet është ajeti më i keqpërdorur në tërë Kuranin. Nëpërmjet shtrembërimeve dreqnore, paditurisë, dhe idhujtarisë (shirkut), ky ajet i bën miliona Mysliman që ta madhërojnë peygamberin kundër dëshirës së tij, në vend që ta madhërojnë Allahun.

Njerëzit që i këndojnë lavde këtij ajeti të caktuar ditë e natë, qartazi janë të pavetëdijshëm për dy fakte të rëndësishme:

(1) Fjala “Nabi = peygamber” kur i drejtohet peygamberit Muhamed **GJITHMONË** i drejtohet atij kur ai ishte gjallë, e jo pas vdekjes së tij.

(2) Në Suren e njëjtë, dhe 13 ajete para këtij ajeti, e gjejmë që Allahu dhe engjëjt e tij e bëjnë të njëjtën gjë **PËR TË GJITHË BESIMTARËT**.

“Allahu dhe engjëjt e Tij i përkrahin besimtarët, që t’i çojnë ata nga errësira në dritë.” (33:43)

KEQPËRDORIMI I KURANIT

Ajeti 103 i Sures 9 e sqaron më tutje kuptimin e fjalëve “SALU” dhe “JUSALI.” Në këtë ajet, e shohim që peygamberi urdhërohet që të bëjë “JUSALI” për besimtarët, ashtu siq kërkohet nga ata që të bëjnë për të në ajetin 56 të Sures 33.

“Merr (O Muhamed) një pjesë të parave të tyre për bamirësi, në mënyrë që të pastrohen ata nga mëkatet, dhe përkrahi ata (SALI ALEJHIM) sepse përkrahja jote është ngushëllim për ta. Allahu është dëgjues, i gjithëdijshëm.” (9:103).

Pra, kuptimi i vërtetë i kësaj shprehjeje është “përkrahja” dhe JO “madhërimi natë e ditë” siç thonë ata që e keqpërdorin Kuranin.

PËRMBLEDHJE

1. Allahu dhe engjëjt e Tij i përkrahin besimtarët, që t'i çojnë nga errësira në dritë (33:43).
2. Allahu dhe engjëjt e Tij e përkrahin Pejgamberin gjatë jetës së tij që ta mbajnë atë në rrugën e drejtë (33:56).
3. Besimtarëve iu kërkohet që të përkrahin Pejgamberin gjatë jetës së tij (33:56), dhe Pejgamberi e bën të njëjtën për besimtarët (9:103).

KEQPËRDORIMI I KURANIT

"Në të dërguarin e Allahut ju keni një shembull të mirë; një shembull të mirë për ata që kërkojnë Allahun dhe ditën e Fundit, dhe e përkujtojnë Allahun shpesh." (33:21)

Shejtani e përdori këtë ajet që të krijojë një status të veçantë për idolizimin e Muhamedit, dhe t'i bindë njerëzit që kemi nevojë për Synetin (traditat) e pejgamberit.

Nuk ka dyshim që pejgamberi Muhamed është shembulli ynë më i mirë. Dhe ai na dha shembull duke iu përmbajtur Kuranit, dhe asgjëje përveç Kuranit.

Duket qartë që ata që ranë në kurthin e Shejtanit nuk janë në dijeni për faktin që **IBRAHIMI PËRSHKRUEHET NË KURAN ME FJALË TË NJËJTA**; fjalë për fjalë.

"Në Ibrahimin dhe ata që besuan me të, ju keni një shembull të mirë për ata që po e kërkojnë Allahun dhe Ditën e Fundit." (60:4, 6)

A E URREN ALLAHU MUHAMEDIN ???

Natyrisht që jo. Por nëse ti i përsërit të njëjtat gjëra që Allahu i thotë për Muhamedin në Kuran, ata të akuzojnë që e urren Muhamedin.

Ngjashëm, nëse ju thua të Krishterëve që Isa është qenie njerëzore dhe i dërguar i Allahut, ata të akuzojnë që e urren Isën.

MUHAMEDI NUK MUND TË UDHËZOJË ASKË (28:56)

“Ti (Muhamed) nuk mund t’i udhëzosh as ata që i do. Allahu është Ai që udhëzon këdo Ai do, se Ai i njeh më së miri ata që meritojnë udhëzimin.” (28:56)

Roli i vetëm i pejgamberit ishte që të sjellë Kuranin pa asnjë ndryshim, shtim, heqje, ose shpjegim. (Në vijim të këtij libri jepen argumentet për këtë).

DASHURIA E VËRTETË NDAJ MUHAMEDIT

Dashuria e vërtetë ndaj Isës është që të njihet ai si qenie njerëzore dhe i dërguar i Allahut. Të Krishterët e duan Isën aq shumë, por ai do t’i mohojë ata në Ditën e Gjykimit (Mateu 7:23 dhe Kuran 5:116).

Dashuria e vërtetë ndaj Muhamedit është që të njihet ai si qenie njerëzore dhe të ndiqen mësimet e tij, pra **TI PËRMBAHEMI KURANIT DHE ASGJËJE POS KURANIT**. Ata që ndjekin “Hadithet dhe Synetin” quhen armiq të Muhamedit, dhe Muhamedi do t’i mohojë ata në Ditën e Gjykimit siç e shohim më poshtë:

“(Në ditën e gjykimit) i dërguari do të thotë, ‘Zoti im; njerëzit e mi e kanë braktisur **KËTË KURAN**.’ Ne kështu ngrisim kundër secilit pejgamber armiq prej fajtorëve. **ZOTI YT MJAFTON SI UDHËZUES DHE PËRKRAHËS**.” (25:30-31)

Ju lutem vëreni ngjashmërinë “fjalë për fjalë” ndërmjet ajetit 31 më lartë, dhe ajetit 112 të Sures 6 i cili merret veçanërisht me “Hadithin.”

Allahu është ai që ju krijoi juve; Allahu është që furnizon për ju; Allahu është ai që ua përfundon jetën tuaj; Allahu është ai që ju ringjallë; Allahu është ai që ju merr në llogaridhënie. Muhamedi nuk e bën asnjërën nga këto (shih 30:40).

MUHAMEDI NUK E DI TË ARDHMEN

“Thuaj (O Muhamed), ‘unë nuk sjell asgjë të re që është e ndryshme nga ndonjë i dërguar tjetër. Unë nuk e di se çka do të më ndodhë mua, ose juve. Unë thjeshtë e ndjekë atë që më është shpallur mua. Unë nuk jam asgjë më shumë se një paralajmërues.’” (46:9)

“Thuaj (O Muhamed), ‘Unë nuk kam aspak fuqi t’i ndihmoj vetes ose ta dëmtoj veten, përveç në përputhje me vullnetin e Allahut. (As nuk e di të ardhmen); sikur ta dija të ardhmen, do të shtoja pasurinë time, dhe asnjë dëm nuk do të më shkaktohej mua. Unë nuk jam asgjë më shumë se paralajmërues, si dhe bartës i myzhdesë për ata që besojnë.’” (7:188)

MUHAMEDI NUK E DI TË ARDHMEN

Por, qindra “Hadithe” tregojnë ngjarje të të ardhmes që nuk kanë asgjë të bëjnë me Kuranin, dhe përfaqësojnë parashikime personale.

“Njëri nga “Hadithet” më të famshme tregohet këtui:

“Të ndiqni Synetin tim (tradietën time), dhe Synetin e ‘Khalifave të udhëzuar’ (AlKhulafa’ AlRashidin) që do të vijnë pas meje.’

Duhet të theksohet që shprehja “AlKhulafa’ AlRashidin” nuk u shfaq në literaturën Arabe deri 200 vite pas peygamberit; është shprehje moderne.

Si e dinte peygamberi që do të ketë “Khulafa” që do të vijnë pas tij, dhe si e dinte ai që ata do të quheshin “AlKhulafaa’ AlRashidin”?

Shprehja “AlKhulafaa’ Al Rashidin” i drejtohet veçanërisht katër Khalifave: Ebu Bekrit, Omerit, Othmanit, dhe Aliut. Kjo nuk u njoh si e tillë deri dy shekuj pas peygamberit.

MITI I NDËRMJETËSIMIT

Ndërmjetësimi është njëri nga kurthet më të efektshëm të Shejtanit për t’i mashtruar njerëzit që ta idolizojnë peygamberin e tyre ose të shenjtit.

Edhe pse Kurani përsëri dhe përsëri thotë që nuk do të ketë ndërmjetësim në ditën e gjykimit, shumë Mysliman u mashtruan nëpërmjet “Hadithit & Synetit” në mënyrë që të përfundojnë duke e idolizuar peygamberin Muhamed në kundërshtim me dëshirën e tij, dhe duke e shpikur nocionin e NDËRMJETËSIMIT (Shefa’ahn):

“Shpenzoni nga furnizimet tona tek ju para se një ditë të vijë ku nuk do të ketë tregti, familjarizëm, e as NDËRMJETËSIM.” (2:254)

“Peygamberët thjeshtë i ndjekin urdhrat e Allahut. Ai e di të kaluarën dhe të ardhmen e tyre. **ATA NUK MUND TË NDËRMJETËSOJNË PËRVEÇ PËR ATA QË TASHMË JANË SHPËTUAR NGA ALLAHU.** Peygamberët vetë brengosen për fatin e vet.” (21:28)

HYJNIZIMI I MUHAMEDIT

MITI I NDËRMJETËSIMIT

Përkundër konstatimit të përsëritur në Kuran që Muhamedi nuk posedon fuqi që t'i bëjë dobi ose dëm askujt (shih Faqen 25 dhe Faqen 30), Shejtani arriti që t'i mashtrojë shumë njerëz nëpërmjet nocionit të ndërmjetësimit. Shejtani i bindi viktimat e tij që Muhamedi në realitet do t'i largojë ata nga xhehenemi, dhe t'i pranojë në xhenet!

Shumë nga të ashtuquajturit “Mysliman” e zgjerojnë këtë nocion të ndërmjetësimit deri në atë pikë sa që përfshijnë në të shumë të shenjtë dhe/ose imamë:

“Ata idolizojnë përkrah Allahut çka nuk ka aspak fuqi t'iu bëjë dëm ose dobi, dhe thonë, ‘Këta janë ndërmjetësuesit tonë te Allahu.’ Thuaj, ‘A po e informoni Allahun për diçka që Ai nuk e di në qiej ose në tokë?’ I madhëruar qoftë Ai; Ai është tepër i lartësuar për të pasur partner në sundimin e tij.” (10:18)

HYJNIZIMI I MUHAMEDIT

MITI I MUHAMEDIT NDËRMJETËSUES

Ideja e ndërmjetësimit nënkupton që Allahu ka ndonjë partner që ndërhyjnë me të për njerëzit.

Prandaj, ndërmjetësimi është idhujtari, dhe ata që besojnë që Muhamedi do të ndërmjetësojë për dikë tjetër janë duke e idolizuar pejgamberin kundër dëshirës së tij. Ndërmjetësimi i Muhamedit është i përhapur në shpikjet e Shejtanit të njohura si Hadith dhe/ose Synet.

Kurani qartazi e identifikon ndërmjetësimin si idhujtari, dhe shpallë një KRITER TË MADH, që ata që besojnë në ndërmjetësim nuk mund të durojnë që të flasin për VETËM ALLAHUN. ATA KANË NEVOJË QË T'I PËRMENDIN IDHUJT E TYRE SË BASHKU ME TË.

“Thuaj, ‘Allahut i takon I GJITHË NDËRMJETËSIMI. Atij i takon sundimi i qiejve dhe tokës, dhe pastaj te Ai do të ktheheni.’ Kur VETËM ALLAHU predikohet, zemrat e atyre që nuk besojnë në botën e ardhshme tkurren nga

mospëlqimi. Por kur idhuj përmenden së bashku me Të, ata bëhen të kënaqur.” (39:45)

MUHAMEDI NUK DO TË JU KËRKOJË LLOGARI

“Misioni yt I VETËM (O Muhamed) është të shpallësh (Kuranin), përderisa jemi ne ata që do t’i thërrasim ata në llogaridhënie.” (13:40)

MUHAMEDI NUK MUND T’JU BËJË DOBI OSE T’JU DËMTOJË

“Thuaj (O Muhamed), ‘Unë nuk kam fuqi të dëmtoj veten, ose t’i sjell dobi vetes.’” (10:49)

“Thuaj (O Muhamed), ‘Unë nuk kam fuqi t’ju dëmtojë, ose t’ju sjell dobi duke ju udhëzuar.’” (72:21)

Pra, pejgamberi nuk do t’ju dërgojë në xhenet, e as që mund ai t’ju largojë nga xhehenemi; MISIONI I TIJ I VETËM ISHTE SHPALLJA E KURANIT, DHE ASGJËJE POS KURANIT. Dashuria ndaj tij dhe respektimi i tij është ndjekja e Kuranit vetëm, dhe refuzimi i trillimeve që i vishen atij.

ROLI I SECILIT TË DËRGUAR

MOS ADHURONI PËRVEÇ ALLAHUT

As Isa, as Muhamedi nuk dëshirojnë të idolizohen. Roli i vetëm i tyre ishte që të predikojnë adhurimin e VETËM ALLAHUT.

“Secili i dërguar që e dërguam para jush ishte udhëzuar që të predikojë që nuk ka Zot përveç Meje; të më adhuroni vetëm Mua. Por ata thanë, ‘Allahu mëshirues ka lindur djalë.’ I madhëruar qoftë Ai; të gjithë të dërguarit nuk janë asgjë më shumë se shërbëtorë të nderuar. Ata nuk flasin nga vetja; ata thjeshtë i ndjekin urdhrat e Tij. Ai e di të kaluarën e tyre dhe të ardhmen e tyre, dhe ata nuk posedojnë aspak fuqi që të ndërmjetësojnë përveç për ata që tashmë janë pranuar nga Allahu. Të dërguarit vetë brengosen për fatin e vet. Dhe, nëse ndonjëri prej tyre pretendon të jetë Zot përkrah Allahut, ne do ta ndëshkojmë atë në xhehenem; ne kështu i ndëshkojmë të këqijtë” (21-25-29)

ROLI I VETËM I PEJGAMBERIT: SJELLJA E KURANIT

Vazhdimisht Kurani e thekson faktin që Muhamedi NUK kishte ASNJË rol tjetër PËRVEÇ sjelljes së Kuranit:

“NUK ke detyrë tjetër PËRVEÇ shpalljes (së Kuranit)” (42:48)

“Detyra jote e VETME është shpallja e (Kuranit), përderisa jemi ne ata që do të kërkojmë përgjegjësi prej tyre.” (13:40)

“I dërguari nuk ka rol tjetër PËRVEÇ dërgimit (të Kuranit) dhe Allahu e di se çka deklaroni, dhe çka fshihni. Thuaj, ‘E mira dhe e keqja nuk janë të njëjta, përkundër bollëkut të të keqes.’ Prandaj, t’ia keni frikën Allahut, O ju që posedoni inteligjencë, që t’ia dilni.” (5:99-100)

Fatkeqësisht, ata që refuzojnë të besojnë që Kurani është BURIMI I VETËM I UDHËZIMIT FETAR janë më të shumtë në numër sesa njerëzit që besojnë. (shih gjithashtu 16:35, 82; 24:54; 29:18; 36:17; dhe 64:12)

MUHAMEDI NUK E SHPJEGON, INTERPRETON, OSE NXITON KURANIN; VETËM E SJELL DHE E NDJEK

Përkrahësit e Haditheve dhe Synetit pretendojnë që Hadithi & Syneti janë të nevojshme për ta shpjeguar Kuranin. Megjithatë, Kurani na mëson që Allahu është mësuesi i Kuranit; që Allahu do ta vendosë Kuranin në zemrat e besimtarëve pa marrë parasysh gjuhën e tyre amtare; dhe që Muhamedi nuk do ta shpjegojë Kuranin.

Dëshmitë për këtë paraqiten më poshtë:

“Allahu është mësuesi i Kuranit.” (55:12)

“Qoftë nëse u shpall në gjuhë jo-Arabe apo në gjuhë Arabe, thuaj, ‘Për ata që besojnë, është udhëzim dhe shërim. Sa për mosbesimtarët, ata do të jenë të shurdhër dhe të verbër ndaj tij.’” (41:44)

“As mos e lëviz gjuhën tënde (O Muhamed) për ta përsheptuar Kuranin. Jemi ne ata që do ta mbledhim si Kuran. Kur ta recitojmë, ta ndjekësh atë. Pastaj, jemi ne ata që e shpjegojmë atë.” (75:16-19)

NDJEKËSIT E HADITHIT DHE SYNETIT NUK I NDJEKIN MËSIMET E VETA

Librat më me autoritet të Haditheve, pra, Muslimi & Ibn Hanbal, raportojnë që Pejgamberi urdhëroi që askush të mos merrte asgjë nga ai PËRVEÇ KURANIT. Në vijim gjendet teksti Arabisht i këtij Hadithi:

«السابع - النهى عن كتابة غير القرآن»
عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : «لَا تَكْتُبُوا عَنِّي شَيْئًا سِوَى الْقُرْآنِ . مَنْ كَتَبَ شَيْئًا سِوَى الْقُرْآنِ فَلْيَمْحُهُ» (١١) .
(احمد ج ١ ص ١٧١ ومسلم)

"Abi Said AlKhudri, rahmet i pastë shpirti raportoi që i dërguari i Allahut, rahmet i pastë shpirti dhe e lartësoftë Allahu kishte thënë, “Mos shkruani asgjë nga unë PËRVEÇ KURANIT. Kushdo që ka shkruar diçka tjetër përveç Kuranit duhet ta fshijë.”!!!

Pra, sipas mësimëve të veta,

ATA NUK PO I BINDEN PEJGAMBERIT

FAKT I HATASHËM: NUK NDJEKIN MËSIMET E VETA

Sipas burimeve më me autoritet të Hadithit, Pejgamberi kurrë nuk e ndërroi mendjen që prej tij të shkruhej VETËM KURANI:

عَنْ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ : [دَخَلَ زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَلَى مُعَاوِيَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، فَحَدَّثَهُ حَدِيثًا ، فَأَمَرَ إِنْسَانًا أَنْ يَكْتُبَ . فَقَالَ زَيْدٌ : إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى أَنْ نَكْتُبَ شَيْئًا مِنْ حَدِيثِهِ ، فَمَحَاهُ] .

(أحمد ج ١ ص ١٩٢)

Zeid Ibn Thabit (Shkruesi i shpalljeve më i afërt me Pejgamberin) e vizitoi Khalifa Mu'avijan (më shumë se 30 vite pas vdekjes së Pejgamberit), dhe i tregoi atij një tregim për Pejgamberin. Mu'avijas i pëlqeu tregimi dhe e urdhëroi dikë që ta shkruante. Por Zeidi tha, “I dërguari i Allahut na ka

urdhëruar që kurrë të mos shkruajmë asnjë nga Hadithet e tij.” (Raportuar nga Ibn Hanbal)

NUK I BINDEN VETË IDHULLIT TË TYRE QË E KANË SHPIKUR!

KURANI: A KANË ATA “LIBËR” KU GJEJNË ÇFARËDO QË DËSHIROJNË?

Kur përballeni me ndjekësit e Hadithit dhe Synetit duke përdorur Hadithin që tregohet në faqen paraprake, ata e pranojnë që ekzistojnë Hadithe të tilla. Ata e shpjegojnë dështimin e tyre për t’i ndjekur mësimet e tyre me faktin që ka edhe Hadithe po aq “autentike” ku Pejgamberi e urdhëroi shkrimin e Haditheve të tij!!

Kurani i përshkruan njerëzit e tillë si “kriminelë,” dhe pyet: “A kanë ata “LIBËR” ku gjejnë çfarëdo që dëshirojnë???”

“A t’i trajtojmë Myslimanët si kriminelët? Çka nuk është në rregull me logjikën tuaj? A KENI JU LIBËR KU MUND TË GJENI ÇFARËDO QË DËSHIRONI?”

Edhe Hadithi edhe Syneti i përshtaten këtij përshkrimi në Kuran; si “Libër ku mund të gjesh çfarëdo që dëshiron.”

Natyra kontradiktore dhe e hamendshme e Hadithit dhe Synetit dihet dhe pranohen unanimisht.

PYETJA E TYRE E PREFERUAR

“Nëse Kurani është komplet dhe plotësisht i hollësishëm (siç thotë Allahu), atëherë ku mund t’i gjejmë detajet e faljes së Namazit?”

Kjo pyetje e famshme e shfaq paditurinë totale të tyre për Kuranin dhe përpjekjet e tyre të nënvetëdijshme për të vërtetuar që Allahu e ka gabim në konstatimin e Tij që Kurani është “i plotë” dhe “plotësisht i hollësishëm.”

Sepse Kurani na mëson me fjalë të sigurta që Ibrahim i është themeluesi i Islamit siç praktikohet sot. Si i tillë, cili ishte kontributi i Ibrahimit në jetën tonë të përditshme si Myslimanë?

Kurani na mëson që TË GJITHA RITET FETARE NË ISLAM (Namazi (Salati), Zeqati, Agjërimi dhe Haxhi) ERDHEN TE NE NGA IBRAHIMI, GJENERATË PAS GJENERATE.

Pra, Islami në formën e tij përfundimtare siç praktikohet sot është i bazuar në dy gjëra: (1) NË KURAN: i cili na erdhi me kontributin e Muhamedit, dhe (2) NË RITE FETARE: nëpërmjet Ibrahimit.

TË GJITHA RITET FETARE NË ISLAM EKZISTUAN PARA MUHAMEDIT

ROLI I VETËM i Muhamedit ishte që të sjellë Kuranin (shih faqet 17 dhe 18).

IBRAHIMI: THEMELUESI I ISLAMIT

Ibrahimi ishte pranuesi i parë i konceptit të ISLAMIT, dhe përdoruesi i parë i fjalës “MYSLIMAN” (shih 2:131).

“Të përpiqni në rrugën e Allahut ashtu siç duhet. Ai ju ka bekuar, dhe nuk ka vendosur vështirësi në fenë tuaj; FENË E BABAIT TUAJ IBRAHIMIT. Ibrahimi është ai që ju emëroi juve ‘Mysliman’ në fillim. Pra, i dërguari shërben si dëshmitar mes jush, ashtu siç ju shërbeni si dëshmitarë mes njerëzve. Prandaj, faleni Namazin, jepeni Zeqatin, dhe mbahuni fort për litarit të Allahut; Ai është Zoti juaj; Zoti më i mirë, dhe përkrahësi më i mirë.” (22:78)

Pra, nëse Ibrahimi është themeluesi i Islamit, a kontribuoi ai diçka në jetën tonë Islame?

Përgjigja është: “PO; ai kontribuoi dhe na solli RITET FETARE (Namazin, Zeqatin, Agjërimin, dhe Haxhin).”

ISLAMI ËSHTË FEJA E IBRAHIMIT

Përderisa misioni i Muhamedit, misioni i vetëm, ishte sjellja e Kuranit, TË GJITHA RITET FETARE NA ERDHËN NËPËRMJET IBRAHIMIT.

“Ata thanë, ‘Duhet të jeni Jahudi ose të Krishterë për të qenë të udhëzuar.’ Thuaj, ‘Ne ndjekim fenë e Ibrahimit, monoteizmin, ai nuk ishte kurrë idhujtar.’” (2:135)

“Ibrahimi nuk ishte as Jahudi, as i Krishterë; ai ishte monoteist; Mysliman; ai kurrë nuk ishte idhujtar. Njerëzit më të denjë për ndjekjen e Ibrahimit janë ata që e ndoqën atë, dhe ky peygamber (Muhamedi), dhe ata që besuan. Allahu është Zoti i besimtarëve.” (3:67-68)

MUHAMEDI ISHTE NDJEKËS I IBRAHIMIT

“Pastaj të inspiruam ty (O Muhamed) të ndjekësh fenë e Ibrahimit, monoteizmin; ai kurrë nuk ishte idhujtar.” (16:123)

Logjikisht, nëse Muhamedi ishte ndjekës i Ibrahimit, dhe ne jemi ndjekës të Muhamedit, atëherë ne jemi ndjekës të Ibrahimit. Çka kemi mësuar ne nga Ibrahimi???

Kurani na mëson që ne i kemi mësuar të gjitha ritet fetar të Islamit nga Ibrahimi. Kjo përfshinë faljen e Namazit, Zeqatin, Agjërimin, dhe Haxhin.

Pra, ISLAMI BAZOHET NË DY GJËRA:

- (1) KURANIN: NËPËRMJET MUHAMEDIT
- (2) RITET FETARE: NËPËRMJET IBRAHIMIT

NAMAZI FALEJ NGA ARMIQTË E MUHAMEDIT

E gjithë shoqëria Arabe para dhe gjatë kohës së Muhamedit ndiqte fenë e Ibrahimit. Pra, Ebu Lehebi, Ebu Gjahl, dhe idhujtarët e Kurejshëve i falnin pesë namazet e ditës saktësisht sikur ne sot, me një dallim të vetëm që ata e recitonin Fatihanë e Ibrahimit ne vend të Fatihës Kuranore.

“Allahu nuk kishte për t’i ndëshkuar ata përderisa ti (Muhamed) ishe ende mes tyre. Allahu nuk kishte për t’i ndëshkuar ata përderisa ata janë duke kërkuar falje. Megjithatë, ata plotësisht e merituan dënimin e Allahut se i kthyen mbrapa të tjerët nga xhamia e shenjtë, edhe pse ata nuk ishin kujdestar të saj; vetëm të drejtit janë kujdestar të saj, por shumica e tyre nuk e dinë. FALJA E NAMAZIT TË TYRE në faltore nuk ishte asgjë më shumë se mashtrim dhe kthim prapa i të tjerëve. Prandaj, vuanie ndëshkimin për mosbesimin tuaj.” (8:33-35)

MUAJT E SHENJTË MBAHESHIN PARA MUHAMEDIT

Katër muajt e shenjtë në Islam u zbatuan para kohës së Muhamedit. Kjo edhe më shumë e vërteton që të gjitha ritet fetare në Islam as nuk u nisën, e as nuk u mësuan nga Pejgamberi Muhamed; misioni i tij i vetëm ishte që të sjellë Kuranin.

“Numërimi i muajve sipas Allahut është dymbëdhjetë, siç shihet në librat e shenjtë të Allahut, që nga dita që ai i krijoi qiejt dhe tokën. Katër prej tyre janë të shenjtë. Kjo është feja e duhur; prandaj mos i bëni keq shpirttrave tuaj gjatë katër muajve të shenjtë. Por mund të luftoni kundër idhujtarëve, nëse ata ju sulmojnë atëherë, dhe dijeni që Allahu është me të drejtit. Zakoni i ndryshimit të muajve të shenjtë është zakoni i paganëve. Kështu ata i ndryshojnë muajt e shenjtë, duke i bërë ata të shkëlshëm gjatë një viti dhe të shenjtë gjatë vitit të ardhshëm, kinse për të mbajtur numrin e tyre të themeluar nga Allahu.....” (9:36-37)

IDHUJTARËT E SOTSHËM NË KRAHASIM ME IDHUJTARËT KUREJSH

Me miliona “Mysliman” sot zbatojnë një formë të idhujtarisë që është e ngjashme me idhujtarinë e Kurejshëve të kohës së para Muhamedit.

Me miliona “Mysliman” në Egjipt, Iran, Pakistan, Indi, dhe në shumë vende tjera shkojnë në Xhami për tu falur. Falja e namazit të tyre definitivisht i drejtohet Allahut. Pas përfundimit të namazit të tyre, ata vizitojnë varrin e ndonjë të shenjtë dhe kërkojnë shëndet, pasuri, dhe/ose fëmijë.

Idhujtarët Kurejsh, e falën Namazin saktësisht sikur ne që e falim sot, por ata gjithashtu vizituan idhujt e tyre Allatin, Al-Uzanë, Manatin, etj., për të kërkuar shëndet, pasuri, dhe/ose fëmijë.

Pra idhujtaria skandaloze që praktikohet nga miliona Mysliman sot është saktësisht e njëjtë me idhujtarinë e Kurejshëve para dhe gjatë kohës së Muhamedit, përveç që idhujt janë tjerë tani.

Përveç pakicave të caktuara të Jahudive dhe të Krishterëve, shoqëria Arabe para misionit të Muhamedit ndoqi fenë e Ibrahimit. Ata i zbatuan të gjitha ritet fetare të Islamit. Falja e namazit të tyre ishte identike me tonën, por ata gjithashtu kryenin adhurimin e idhujve. Masat e gjera “Myslimane” sot kryejnë idhujtari duke e idolizuar Pejgamberin kundër dëshirës së tij, duke i idolizuar të shenjtë të tyre, dhe njerëzit e shenjtë ose imamët dhe duke ndjekur burime të tjera përveç Kuranit (shih faqet 7 dhe 8).

"TA MBANI NAMAZIN"

Ky urdhër u lëshua gjatë javëve të para të shpalljes Kuranore.

A KA KUPTIM QË ALLAHU TË LËSHONTE NJË URDHËR QË TË ZBATOHEJ DIQKA QË NUK DIHEJ MË HERËT???

“...dhe mbani faljen e namazit dhe jepni Zeqatin, dhe i jepni Allahut një hua të mirësisë. Çfarëdo që dërgoni për shpirtin tuaj, do ta gjeni te Allahu më të mirë dhe të shumëfishuar shumëfish. Dhe kërkoni faljen e Allahut; Allahu është falës, i mëshirshëm.” (73:20)

Fjala “Salat” (namaz) është shumë specifike dhe do të thotë një gjë, pra zbatimin e riteve të veçanta që përfshijnë ruku dhe sexhde. Kjo është e vërtetë nëpër Kuran, përgjatë kohëve të ndryshme, dhe sa i përket secilit peygamber, të dërguar, etj.

TË GJITHA RITET FETARE NË ISLAM (NAMAZI, ZEQATI, AGJËRIMI, HAXHI) NA ERDHËN PËRMES IBRAHIMIT

Në suren 2, ajeti 128 e shohim që Ibrahim dhe Ismaili i lutën Allahut që t’iu mësojë atyre “RITET FETARE TË ISLAMIT.”

“Përderisa Ibrahim i ngriti themelet e Qabes, së bashku me Ismailin, ata u lutën, ‘Zoti ynë, pranoje këtë punë nga ne; ti je dëgjuesi, i gjithëdijshmi. Zoti ynë, dhe na bë Mysliman tek ti; dhe nga pasardhësit tonë le të jetë një komb i Myslimanëve tek ti; DHE NA MËSO SI T’I PRAKTIKOJMË RITET FETARE, dhe shpëtona, t’i je shpëtimtari, i mëshirshmi.’” (2:127-128)

IBRAHIMI: PRANUESI I PARË (dhe i fundit) I RITEVE TË CAKTUARA FETARE

Pejgamberëve dhe të dërguarve para Ibrahim nuk iu dha ndonjë rit fetar. Shoqëria njerëzore ishte aq primitive, vetëm BESIMI NË ALLAHUN VETËM ishte e tëra që kërkohet për shpëtim. Shih për shembull Suren 71, të titulluar “Nuhu.” Pra, RITET FETAR i paraqet Kurani VETËM pas Ibrahimit; e kurrë para tij.

“(O fëmijët e Izraelit,) të falni namazin dhe të jepni zeqatin; të bini në ruku me ata që bien në ruku.” (2:43)

“E bëmë Qaben vatër kthimi për të gjithë njerëzit, dhe strehimore; kështu pra ju duhet ta konsideroni këtë stacion të Ibrahimit vend adhurimi. Dhe e caktuam Ibrahimin dhe Ismailin që të pastrojnë faltoren Time për ata që do ta vizitonin atë, ata që do të strehoheshin aty, dhe ata që bien në ruku dhe në sexhde.” (2:125)

NAMAZI FALEJ PARA ARDHJES SË MUHAMEDIT

Por Jahudit dhe të Krishterët “E HUMBËN” faljen e Namazit.

"O Mejrem, t'i bindesh Zotit tënd, dhe të biesh në sexhde dhe në ruku me ata që bien në ruku." (3:43)

"(Isa tha,) Allahu më ka bekuar kudo që të shkoj, dhe Ai më ka urdhëruar mua që të falë namazin dhe të japë zeqatin për sa të jam gjallë." (19:31)

“Gjenerata erdhën pas tyre që HUMBËN faljen e Namazit, dhe ndoqën epshtet e tyre.” (19:59)

Ende kanë mbetur pjesë të faljes së namazit mes Jahudive, siç janë, Samaritanët dhe të Krishterët (në Kishën Ortodokse Ruse). Vlen të përmendet që Jahudit Samaritan i kanë mohuar urdhrat e bëra nga njeriu në Talmud, dhe vendosën t'i përmbahen vetëm fjalës së Allahut, pra Tevratit (shih “The Myth of God Incarnate”, faqe 117)

NAMAZI & ZEQATI NA ERDHËN PËRMES IBRAHIMIT

Ata që refuzojnë t'i besojnë Allahut janë duke e sfiduar Kuranin duke pyetur, “Nëse Kurani është komplet dhe plotësisht i hollësishëm (siç thuhet në 6:19, 38 & 114), atëherë ku mund t'i gjejmë hollësitat e faljes së namazit dhe Zeqatit?” Për njerëz të tillë, që qartë janë të izoluar nga Kurani (shih 18:57), prezantojmë të vërtetën Kuranore në vijim:

“Dhe i dhamë atij (Ibrahimit) Isakun dhe Jakupin si dhuratë, dhe i bëmë të drejtë. Dhe i bëmë ata imam që udhëzuan në përputhje me urdhrat tona, dhe IU MËSUAM ATYRE PUNËT E MIRA DHE FALJEN E NAMAZIT DHE ZEQATIN.” (21:72-73)

Fatkeqësisht, kjo e vërtetë e qartë Kuranore nuk është e arritshme për ata që vazhdimisht mundohen të vërtetojnë që Kurani nuk është i plotë.

SË PARI, atë duhet të binden sinqerisht që Kurani është i plotë, i përkryer, dhe plotësisht i hollësishëm; ata duhet t'i besojnë Zotit të tyre. Pasi që të arrijnë këtë bindje, barrierat do të hiqen nga zemrat e tyre, shurdhimi do t'iu largohet nga veshët e tyre, dhe ata do të bëhen të denjë për të vërtetën Kuranore.

AGJËRIMI ERDHI TE NE PËRMES IBRAHIMIT

(dhe pastaj u modifikua në Kuran)

"Ju lejohet që të keni marrëdhënie seksuale me bashkëshortet tuaja gjatë netëve të agjërimit; ato janë shoqet tuaja të ngushta, dhe ju jeni shokët e tyre të ngushtë. Allahu e dinte që JU DIKUR I TRADHTONIT SHPIRTRAT TUAJ (duke pasur marrëdhënie jashtëmartesore gjatë natës) NË TË KALUARËN. Ai ju ka shpëtuar juve, dhe Ai ju ka falur. TASH E TUTJE, mund të keni marrëdhënie me to, duke kërkuar atë që Allahu e ka lejuar për ju." (një pjesë e 2:187)

Ky ajet pra qartazi na informon që agjërimi praktikohet para Muhamedit sipas fesë së Ibrahimit (Islamit).

Kur për herë të parë u shpall agjërimi nëpërmjet Ibrahimit, marrëdhëniet seksuale ishin të ndaluara gjatë muajit të agjërimit të Ramazanit, ditë e natë.

HAXHI ERDHI TE NE PËRMES IBRAHIMIT

Vini re që ajeti i njëjtë gjithashtu tregon METODËN E FALJES SË NAMAZIT (rukun – përkuljen, dhe sexhden – përluljen):

“Ne ia caktuam Ibrahimit vendin e faltores, dhe e drejtuam atë që të mos adhuronte askënd përveç Meje, dhe të pastrojë faltoren time për ata që do ta vizitonin atë, ata që do të strehoheshin në të, dhe ata që do të përkuleshin dhe përulleshin. Dhe të shpallësh (O Ibrahim) që njerëzit duhet të zbatojnë Haxhin. Ata pastaj do të vijnë te ti, duke ecur, duke ngarë mjete të ndryshme, nga vendet më të largëta.” (22:26-27)

Pra, Kurani qartazi na mëson që TË GJITHA RITET FETARE NË ISLAM (Namazi, Zeqati, Agjërimi, dhe Haxhi) erdhën te ne nëpërmjet Ibrahimit.

Kurani na mëson që Allahu ia mësoi Ibrahimit se si të falë namazin, si të japë Zeqatin, agjërimit dhe Haxhin, pastaj Ibrahimit ua mësoi këto rite fëmijëve të vet, dhe kështu me radhë, gjeneratë pas gjenerate.

PRAPË SE PRAPË ATA INSISTOJNË

Edhe pasi t’u jenë treguar të gjitha këto dëshmi Kuranore, do ta vëreni që ata që nuk besojnë në Allah ende insistojnë me mënyrat e tyre. Mos u habitni nëse ata ju pyesin pas gjithë kësaj: “Ku janë detajet e faljes së Namazit në Kuran?”

Derisa ata të vendosin t'i besojnë Krijuesit të tyre në konstatimet e Tij të përsëritura që Kurani është i plotë, ata kurrë nuk mund ta shohin të vërtetën Kuranore. Kjo dëshmohet më poshtë:

PASOJAT E REFUZIMIT QË T'I BESOHEM KURANIT

Heqja e shikimit, dëgjimit, dhe heqja e të kuptuarit e Kuranit. Kështu, udhëzimi bëhet i pamundur:

“Kush është më i ligë se dikush që ia kujtojnë ajetet e Zotit të tij, pastaj i shpërfill ato, përderisa është i pavetëdijshëm për mëkatit e tij? Si pasojë ne vendosim mburoja në zemrat e tyre, që t'i parandalojmë nga të kuptuarit (e Kuranit), dhe shurdhim në veshët e tyre. Kështu, nëse i fton ata në udhëzim, ata nuk mund të udhëzohen.” (18:57)

DY FAKTE TË MJERUESHME TË JETËS

- (1) Shumica e njerëzve janë pabesimtarë.
- (2) Shumica e BESIMTARËVE janë duke shkuar në xhehenem.

“Shumica e njerëzve, pa marrë parasysh çka bëni, nuk janë besimtarë.” (12:103)

“Dhe shumica e atyre që besojnë në Allah janë idhujtarë.” (12:106)

Prandaj, NËSE I PËRKET SHUMICËS, JE NË TELASHE TË MËDHA.

Edhe nëse je me shumicën e BESIMTARËVE, prapë je në telashe të mëdha.

Ata që e adhurojnë VETËM ALLAHUN janë grup i rrallë dhe tepër shumë me fat; ata janë pakica e pakicës.

PROBLEMI ËSHTË QË ATA MENDOJNË SE JANË TË DREJTË

“Kushdo që shpërfill lajmin e Allahut mëshirues, ne i caktojmë një djall që të jetë shoqëruesi i tij i përhershëm. Djajtë pastaj i largojnë ata nga rruga,

përderisa I SHTYNË TË MENDOJNË QË JANË TË UDHËZUAR.” (43:36 - 37)

"Të jeni saktësisht të drejtë në secilën xhami, dhe adhuronie Allahun, duke ia kushtuar adhurimin absolutisht vetëm Atij. Ashtu si ju krijoi Ai fillimisht, do të ktheheni. Disa i udhëzon Ai. Të tjerë dërgohen në humbje, se ata i marrin djajtë si përkrahës në vend të Allahut, dhe ata MENDOJNË se janë të udhëzuar mirë." (7:29-30)

“Humbësit më të këqij janë ata që e humbin rrugën, e pastaj MENDOJNË që janë të udhëzuar mirë.” (18:103-104).

TË PAVETËDIJSHËM PËR IDHUJTARINË E TYRE

Shumica e “besimtarëve” bien në idhujtari pa e kuptuar as vetë; ata nuk janë të vetëdijshëm që janë idhujtar:

“Në ditën (e gjykimit) kur t’i mbledhim të gjithë njerëzit, do t’i pyesim idhujtarët, ‘Ku janë idhujt që i ngritët përkrah Allahut?’ Atëherë, përgjigja e tyre e vetme do të jetë, ‘Pasha Allahun Zotin tonë, ne nuk ishim idhujtar.’ Vëreni se si ata e gënjyen veten, dhe vëreni se si idhujt që ata i kishin ngritur do t’i braktisin ata.” (6:22-24)

Pra, ka njerëz që janë idhujtar, që janë të pavetëdijshëm për idhujtarinë e tyre. Mos ndoshta ti je njëri prej tyre? Si e di që nuk je njëri prej tyre? Ky është shansi yt i vetëm që të konstatosh se nuk je idhujtar.

SI MUND TË KONSTATOSH QË NUK JE IDHUJTAR?

Përgjigja gjendet në faqen 42 dhe 47.

RËNDËSIA E “HADITHIT DHE SYNETIT”

Kurani na mëson që “Hadithi dhe Syneti” përbëjnë testin e nevojshëm për t’i dalluar Myslimanët e vërtetë nga Myslimanët e rrejshëm.

Myslimani i vërtetë i beson Allahut në thënien e tij që Kurani është i plotë, i përkryer, dhe plotësisht i hollësishëm (6:19, 38, & 114). Si rrjedhojë, Myslimani i vërtetë nuk pranon asnjë burim tjetër si udhëzim fetar.

Sa i përket Myslimanit të rrejshëm, ai ose ajo do të tërhiqet nga “Hadithi dhe Syneti”, dhe kështu do të dalë në shesh si hipokrit që e shpreh besimin me gojë, përderisa zemra e tij brenda e mohon besimin (shih 16:22).

“Ne ngrisim kundër secilit pejgamber armiq, djaj njerëz dhe xhin, që e shtyjnë njëri tjetrin të shpikin fjalë të zbukurara në mënyrë që të mashtrojnë. Sikur të donte Zoti yt, ata nuk do ta bënin atë. (Por është vullneti i Allahut që të ndodhë ashtu) në mënyrë që mendjet e atyre që nuk besojnë në botën e ardhshme t’i dëgjojnë ato, dhe t’i pranojnë ato, dhe t’iu dalë në shesh identiteti i vërtetë i tyre.” (6:112-113)

A je i kënaqur me Kuranin? A i beson Allahut? Apo, ndoshta ti ke një ndjenjë që Kurani nuk është i plotë; që ti ke nevojë për burime shtesë për udhëzim fetar?

EKZISTON VETËM NJË “HADITH” AUTENTIK

Në ditën e gjykimit, Muhamedi do të jetë i pari që do të ankohet që ndjekësit e tij e kishin braktisur Kuranin, në favor të trillimeve nga armiqtë e tij (Haditheve dhe Synetit):

“Dhe i dërguari do të thotë, “Zoti im, njerëzit e mi e kanë braktisur KËTË KURAN.’ Ne kështu ngrisim kundër secilit pejgamber armiq që janë të këqij. ZOTY YT MJAFTON SI UDHËZUES DHE PËRKRAHËS (pra Kurani është mjaftueshëm si burim ligji).” (25:30-31)

Vëreni ngjashmërinë fjalë për fjalë ndërmjet 25:31 të shfaqur më lartë, dhe 6:112 të shfaqur më herët. A mund të jetë kjo e rastësishme?

Pra, pejgamberi Muhamed do të zhgënjehet me ata që e duan atë tej mase, ashtu sikurse Isa që do të zhgënjehet me ata të Krishterë që e konsideruan atë të jetë Allah ose i biri i Allahut.

KURANI: I VETMI “HADITH” I LIGJSHËM

“Këto janë ajetet e Allahut; i recitojmë për ju sinqerisht. Në cilin “Hadith”, përkrah Allahut dhe ajeteve të Tij, besojnë ata? MALLKUAR QOFTË ÇDO TRILLUES MËKATAR. Ai i dëgjon ajetet e Allahut, pastaj insiston me mendjemadhësi në rrugën e vet, sikur të mos i ketë dëgjuar kurrë; premtoi atij ndëshkim që dhemb. Kur ai dëgjon diçka nga ajetet tona, ai e merr me të lehtë; këta kanë merituar ndëshkim poshtërues. Duke i pritur ata është xhehenemi; as kursimet e tyre, e as idhujt që ata i kishin ngritur përkrah Allahut nuk mund t’iu ndihmojnë; ata kanë merituar ndëshkim të tmerrshëm.

KY ËSHTË UDHËZIMI, dhe ata që nuk iu besojnë ajeteve të Zotit të tyre do të vuajnë poshtërim, dhe ndëshkim që dhemb.” (45:6-11)

A iu beson ajeteve të Allahut? A beson që Kurani është i plotë, i përkryer, dhe plotësisht i detajuar (6:19, 38, & 114)? Apo, ndoshta ke nevojë për burime tjera përkrah Kuranit?

Kurani është “Hadithi” i vetëm që duhet të ndiqet; të gjitha Hadithet tjera janë trillime blasfemuese dhe keqdhëzuese:

“Allahu ka shpallur ‘Hadithin’ më të mirë; një libër që përputhet logjikisht, dhe përshkruan të dy rrugët (në xhenet dhe xhehenem). Lëkurat e atyre që ia kanë frikën Zotit të tyre rrëqethen nga ai, pastaj lëkurët dhe zemrat e tyre zbuten dhe pranojnë lajmin e Allahut. I tillë është udhëzimi i Allahut; Ai udhëzon këdo që Ai do. Sa për ata që dërgohen në humbje nga Ai, askush nuk mund t’i udhëzojë ata.” (39:23)

“Ka prej atyre që predikojnë “Hadith” të kotë duke shkaktuar devijim nga rruga e Allahut, pa dije, dhe nuk arrijnë t’i marrin veprimet e tilla seriozisht; këta kanë merituar ndëshkim poshtërues. Dhe kur ajetet tona i recitohen atij, ai kthehet mbrapa me mendjemadhësi, sikur të mos i ketë dëgjuar kurrë; sikur të jenë vesh të e tij të shurdhër; premtori atij ndëshkim që dhemb.” (31:67)

EVIDENCA MATERIALE

Përveç thënieve të qarta Kuranore që iu garantojnë besimtarët që Kurani është i plotë; i përkryer, dhe plotësisht i detajuar, dhe duhet të jetë I VETMI burim i udhëzimit fetar, ishte vullneti i Allahut të Plotfuqishëm që t’i përkrah edhe më tutje këto shpallje me DËSHMI MATERIALE të pakundërshtueshme.

Një mrekulli matematikore u zbulua në Kuran, ku secila fjalë, në fakt secila shkronjë, u vendos në Kuran në përputhje me një kod tejet të ndërlikuar numerik. Kodi bazohet në numrin 19, që është numri i shkronjave në ajetin hyrës të Kuranit, dhe numri që tregohet në 74:30 si furnizues i përgjigjes për ata që pretendojnë që Kurani është shpikje njerëzore. Kjo mrekulli matematikore vërteton përtej dyshimit që Kurani është shkrim hyjnor, dhe që është ruajtur në mënyrë të përkryer. Për detajet, ju lutem shihni librin, “KURAN: VISUAL PRESENTATION OF THE MIRACLE”

EVIDENCA MATERIALE që e përkrah Kuranin si TË VETMIN BURIM TË UDHËZIMIT FETAR është e ndërlidhur me mrekullinë matematikore të Kuranit; ajo gjithashtu bazohet në numrin 19. Evidenca e tillë prezantohet në faqet 31 deri 34.

Pasi që evidenca është krejtësisht MATERIALE, e jo e hapur për interpretim, të gjithë njerëzit me mendje të lirë do ta pranojnë atë. Vetëm ata që kanë ngecur pa shpresë në besime të rrejshme nuk do të arrijnë të shohin të vërtetën e qartë, si rrjedhojë e refuzimit të Kuranit (shih 17:45)

Tre faqet në vijim që japin një përmbledhje të mrekullisë së Kuranit janë marrë nga libri: “KURANI: PREZENTIMI VIZUAL I MREKULLISË.”

KURANI: PREZENTIMI VIZUAL I MREKULLISË

nga: Dr. Rashad Khalifa, Imam i Xhamisë së Tucsanit, Arizona, SHBA

PËRMBLEDHJE DHE KONKLUSIONE

Mrekullia e Kuranit e detajuar në këtë libër shtrihet nga thjeshtësia ekstreme në ndërlikueshmërinë ekstreme. Për shkak se Kurani u dërgua për TË GJITHË njerëzit, gjuha e tij shtrihet nga ajo shumë e thjeshtë, deri në nivelet më të larta të përsosmërisë gjuhësore dhe letrare. Kjo e bën lajmin të arritshëm për të gjithë, pa marrë parasysh nivelin e arsimimit. E njëjta është e vërtetë me mrekullinë e Kuranit. Kështu, faktet materiale që e ndërtojnë këtë fenomen të jashtëzakonshëm mund të ndahen në FAKTE TË THJESHTA dhe FAKTE TË NDËRLIKUARA:

FAKTET E THJESHTA

- (1) Ajeti hyrës i Kuranit përbëhet nga 19 shkronja.
- (2) Kurani përbëhet nga 114 kapituj (sure), ose 6 x 19.
- (3) Shpallja e parë Kuranore (95:1-5) kishte 19 fjalë.
- (4) Shpallja e parë kishte 76 shkronja, ose 19 x 4.
- (5) Surja e parë që u shpall (Surja 96) ka 19 ajete.
- (6) Prej fundit të Kuranit, Surja 96 është në pozitën e 19.
- (7) Surja e parë që u shpall ka 304 shkronja; 19 x 16.
- (8) Surja e fundit që u shpall (Surja 110) përbëhet nga 19 fjalë.

- (9) Ajeti i parë i shpalljes së fundit ka 19 shkronja.
- (10) Shpallja e dytë (68:1-9) kishte 38 fjalë; 19x2.
- (11) Shpallja e tretë (73:1-10) kishte 57 fjalë; 19x3.
- (12) Shpallja e katërt (74:1-30) solli vetë numrin 19.
- (13) Shpallja e pestë (Surja 1) e vendosi ajetin hyrës me 19 shkronja menjëherë pas numrit 19 të Sures 74, ajetit 30.
- (14) Fjala e parë në ajetin hyrës gjendet në Kuran saktësisht 19 herë.
- (15) Fjala e dytë në ajetin hyrës (Allah) gjendet 2698 herë, shumëfish i numrit 19 (19 x 142)
- (16) Fjala e tretë në ajetin hyrës (Rrahman) përmendet në Kuran 57 herë (19 x 3)
- (17) Fjala e katërt në ajetin hyrës (Rrahim) përmendet në Kuran 114 herë (19 x 6).
- (18) Faktorët e shumëzimit të ajetit hyrës (shih pikat 14 – 17 më lartë) [1+142+3+6] japin shumën 152, gjë që është gjithashtu shumëfish i numrit 19 (19 x 8).
- (19) Secila shpeshhtësi e ndodhjes që ka të bëjë me ajetin hyrës, pra 19, 2698, 57 dhe 114 korrespondon me vlerën numerike të një nga emrat e Allahut.
- (20) Të gjitha listat e grumbulluara të emrave të Allahut (më shumë se 400 prej tyre) u gjetën që përfshinin VETËM KATËR emra me vlera germore të plotpjesëtueshme me numrin 19. Këta katër emra janë po të njëjtit që korrespondojnë me shpeshhtësinë e ndodhjes të përmendur në pikën 19 më lartë.
- (21) Ajeti hyrës mungon nga Surja 9, por kompenzohet në Suren 27, ajetin 30. Kjo e rikthen shpeshhtësinë e fjalisë hyrëse (Bismilahut) në 114 (19 x 6).
- (22) Ndërmjet fjalisë që mungon (Surja 9) dhe fjalisë ekstra (Surja 27) gjenden 19 sure, duke përfshirë edhe Suren 9 dhe Suren 27.

FAKTET E NDËRLIKUARA

(23) Surja 50 titullohet “K,” e inicializuar me shkronjën “K,” dhe përbëhet nga 57 K-ja ($57 = 19 \times 3$).

(24) E vetmja sure tjetër e inicializuar me “K,” pra Surja 42, gjithashtu përbëhet nga 57 K-ja (19×3).

(25) Shkronja “K” përfaqëson “Kuranin,” dhe shpeshtësia totale e “K-së” në të dy suret e inicializuara me K është e barabartë me numrin e sureve në Kuran ($57+57=114$).

(26) Ajeti i parë në Suren 50 (të titulluar “K”) e përshkruan Kuranin si “Megjid = të Madhërishtëm,” dhe vlera numerike e fjalës “Megjid” është 57, saktësisht e njëjtë si numri i shkronjave K në këtë sure.

(27) Surja 68 është e inicializuar me shkronjën “N” dhe përmban 133 N-ja, ose 19×7 .

(28) Suret 7, 19, dhe 38 janë të inicializuara me shkronjat “S” (Saad), dhe shpeshtësia totale e ndodhjes të kësaj shkronje në këta tre sure është 152, ose 19×8 .

(29) Surja 36 është e inicializuar me shkronjat “Y” dhe “S” dhe frekuenca totale e këtyre dy shkronjave në këtë sure është 285, ose 19×15 .

(30) Suret nga 40 deri në 46 janë të inicializuara me “H” dhe “M.” Shpeshtësia totale e këtyre dy shkronjave në shtatë kapitujt është 2147, ose 19×113 .

(31) Surja 42 ka në fillim tre iniciale “A,” “S,” dhe “K,” dhe ndodhja totale e këtyre tre shkronjave në këtë kapitull është 209, ose 19×11 .

(32) Surja 19 është e inicializuar me pesë shkronja, pra “Q,” “H,” “J,” “A,” dhe “S,” dhe shpeshtësia totale e ndodhjes së këtyre pesë shkronjave në këtë sure është 789, ose 19×42 .

(33) Inicialet Kuranore “H,” “T.H.,” “T.S.” dhe “T.S.M.” përbëjnë një marrëdhënie të veçantë dhe të ndërlikuar përbrenda pesë kapitujve të tyre, pra, 19, 20, 26, 27, dhe 28. Shpeshtësia total e ndodhjes së këtyre shkronjave në pesë kapitujt e tyre është 1767, ose 19×93 .

(34) Surja 2 është e inicializuar me shkronjat “A.L.M.” dhe përmban 9899 shkronja të tilla (19×521).

(35) Surja 3 është gjithashtu e inicializuar me shkronjat “A.L.M.” dhe përbëhet 5662 shkronja të tilla (19×298).

(36) Suret 29, 30, 31, dhe 32 janë gjithashtu të inicializuara me shkronjat “A.L.M.” dhe shpeshtësia totale e ndodhjes së këtyre shkronjave është 1672 (19x88), 254 (19x66), 817 (19x43), dhe 570 (19x30), përkatësisht.

(37) Suret 10 dhe 11 janë të inicializuara me shkronjat “A.L.R.” dhe përmbajnë saktësisht shpeshtësinë totale të njëjtë të ndodhjes së këtyre shkronjave, pra, 2489 secila (19x131).

(38) Suret 12, 14, dhe 15 janë gjithashtu të inicializuara me tre shkronjat “A.L.R.” Shpeshtësia totale e ndodhjes së këtyre shkronjave në këta kapituj është 2375 (19 x 125), 1197 (19 x 63), dhe 912 (19 x 48), përkatësisht.

(39) Surja 13 ka në fillim katër iniciale “A.L.M.R.” dhe përmban një total prej 1482 të këtyre shkronjave (19 x 78)

(40) Surja 7 është e inicializuar me katër shkronjat “A.L.M.S.” dhe shpeshtësia e ndodhjes së këtyre katër shkronjave në këtë kapitull është 5320, ose 19 x 280.

(41) Numri i inicialeve Kuranore është 14, dhe shkronjat e alfabetit që marrin pjesë në bërjen e këtyre inicialeve janë gjithashtu 14, dhe numri i sureve të inicializuara është 29. Kur ne i mbledhim këta numra, 14+14+29, gjendet shuma 57, ose 19 x 3.

(42) Inicialet Kuranore përshkruhen si “Mrekulli e Kuranit” (shih faqen 240 [të librit “Kuran: Visual Presentation of the Miracle”]).

(43) Plotpjesëtuesi i përbashkët përgjatë Kuranit është numri [19], dhe kjo është vlera gërmore e fjalës Arabe “NJË=Uahid.” Kështu, kjo mrekulli thekson temën e Kuranit dhe lajmin e tij themelor që: “ALLAHU ËSHTË NJË.”

PËRFUNDIM:

Evidenca materiale e paraqitur këtu vërteton: (1) Burimin hyjnor të Kuranit. (2) Paprekshmërinë dhe ruajtjen e përkryer të Kuranit.

KURANI: I VETMI BURIM I UDHËZIMIT (6:19)

Pranimi i çfarëdo burimi tjetër të udhëzimit fetar përbën ngritje të zotave tjerë përkrah Allahut; IDHUJTARI (SHIRK).

KY AJET I RËNDËSISHËM NDODHË TË JETË Nr. 19:

“Thuaj (O Muhamed), ‘Dëshmia e kujt është më e madhe?’ Thuaj ‘Allahu është dëshmitari im që KY KURAN më është dhënë mua që t’ua predikoj juve, dhe kujtdo që i arrin.’ Prapë se prapë, ju dëshmoni që ka zota të tjerë përkrah Allahut (duke iu përmbajtur burimeve tjera përveç Kuranit). Thuaj, ‘Unë nuk dëshmoj ashtu.’ Thuaj, ‘Është vetëm NJË ALLAH, dhe unë e mohoj idhujtarinë tuaj.’” (6:19)

Kjo strofë kyçe ndodhë që të jetë Nr. 19

NUK LAMË ASGJË JASHTË KËTIJ LIBRI (KURANIT) (6:38)

Teksti arabisht i kësaj thënieje përbëhet nga 19 shkronja.

Numri i këtij ajeti është 38; ose 19 x 2.

ALLAHU E SHPALLI KËTË LIBËR PLOTËSISHT TË HOLLËSISHËM (6:114)

Teksti Arabisht i kësaj thënieje përbëhet nga 19 shkronja

Numri i kësaj strofeje është 114; ose 19 x 6.

FJALA E ZOTIT TËND (KY KURAN) ËSHTË E PLOTË NË TË VËRTETË DHE DREJTËSI (6:115).

Kjo thënie përbëhet nga 19 shkronja në tekstin Arabisht.

MUHAMEDIT I NDALOHET NXITIMI I KURANIT

Pejgamberit Muhamed iu dha urdhër nga Allahu që e ndalon atë që të shprehë përmbajtje Kuranore pa autorizim, dhe duke e urdhëruar atë që t’i përmbahet rreptësisht vetëm Kuranit dhe ta ndjekë atë, kur ai të shpallet.

فَتَعَلَىٰ اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ

إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ رَدِّنِي عِلْمًا ﴿١٤٤﴾

Ky ajet është Nr. 114, në Suren 20.

$$114 = 19 \times 6$$

A mund të jetë e rastësishme që numri i këtij ajeti është i njëjtë si numri total i sureve në Kuran?

Allahu dhe i dërguari i Tij dëshirojnë që ne t'i përmbahemi Kuranit, të gjithë Kuranit, dhe asgjëje përveç Kuranit.

MUHAMEDIT I NDALOHET SHPJEGIMI I KURANIT

Ka prej atyre njerëzve që thonë që Kurani është shumë i vështirë për ta kuptuar, dhe që “Hadithi dhe Syneti” nevojiten për ta shpjeguar Kuranin. Së pari, nëse vetëm njëherë e shikojmë Kuranin dhe “Hadithin”, lexuesi mund të bindet që e kundërta është e vërtetë. Për shkak se trillimet e “Hadithit” iu takonin fiseve të ndryshme dhe madje edhe tani shteteve të ndryshme, me dialekte të ndryshme, zhargone të ndryshme, dhe thekse të ndryshme, gjuha e Hadithit është në realitet shumë e vështirë.

“As mos e lëviz gjuhën (O Muhamed) që ta shpejtosh shpalljen e Kuranit. Jemi ne ata që do ta mbledhim së bashku si Kuran. Kur ta shpallim, TA NDJEKËSH ATË. Pastaj, jemi ne që do ta shpjegojmë atë.” (75:16-19)

Ajeti që thotë që Allahu është ai që e shpjegon Kuranin ndodhë të jetë ajeti Nr. 19.

KURANI I KA TË GJITHA SHEMBUJT QË NA DUHEN

Ka katër strofa të përhapura në Kuran që thonë në përgjithësi që në Kuran gjenden të gjitha shembujt, alegoritë, ose ngjasimet për të cilat kemi nevojë. Këto ajete janë 17:89, 18:54, 30:58, & 39:27. Duke mbledhur numrat e ajeteve të këtyre katër ajeteve kyçe, na del totali 228, ose 19x12.

$$89+54+58+27 = 228 = 19 \times 12.$$

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ

النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٨٩﴾

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا ﴿٥٤﴾

وَلَقَدْ صَرَّبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلِيَنْ جِئْتَهُمْ بِبَيِّنَاتٍ لِيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿٥٨﴾

Përkthimi i strofave të mësipërme:

“Kemi përmendur për njerëzit në këtë Kuran të **gjitha llojet e shembujve**, por shumica e njerëzve këmbëngulin që të mos besojnë.” (17:89)

“Kemi përmendur në këtë Kuran **çdo lloj shembulli**, por qenia njerëzore është krijesa më grindavece.” (18:54)

“Kështu pra, kemi përmendur për njerëzit në këtë Kuran të **gjitha llojet e shembujve**. Prapëseprapë, pa marrë parasysh cilin ajet ua paraqet mosbesimtarëve, ata thonë, “Po mundoheni të na mashtroni.” (30:58)

“Allahu kështu i mbyll zemrat e atyre që nuk dinë.” (30:59)

“Kemi përmendur për njerëzit **çdo lloj shembulli** në këtë Kuran, që të mund të marrin vesh.” (39:27)

“Kuran Arabisht, **pa asnjë paqartësi**, që të mund të jenë të drejtë.” (39:28)

“Allahu përmendë shembullin e një njeriu që merret me ortakë që nuk përputhen (Hadithet), në krahasim me një njeri që merret me vetëm një burim që përputhet logjikisht (Kuranin). A janë ata të njëjtë? I lartmadhëruar qoftë Allahu; shumica e tyre nuk dinë.” (39:29)

“Ti (Muhamed) patjetër do të vdesësh, dhe do të vdesin edhe ata.” (39:30)

“Në Ditën e Ringjalljes, para Zotit tuaj, ju njerëz do të grindeni me njëri tjetrin.” (39:31)

“Kush është më i keq se dikush që i mveshë rrena Allahut, përderisa nuk beson në të vërtetën që ka ardhur te ai? A nuk është Ferri pagesë e drejtë për mosbesimtarët?” (39:32)

Ajetet e treguara më lartë gjithashtu tregojnë që Muhamedi është qenie njerëzore që vdes si të gjithë ne, dhe që ne duhet të ndjekim NJË BURIM ligji, në vend të shumë burimeve që bien ndesh me njëra tjetrën. BURIMI I VETËM identifikohet në ajetin 28 dhe ai është KURANI.

HADITHI: ATY KU GJEJNË ÇKA DËSHIROJNË VETË

Së fundmi, ja një pjesë e EVIDENCËS MATERIALE që na informon që besimtarët mund të dallohen nga fakti që ata e ndjekin TË VETMIN BURIM TË QËNDRUESHËM (Kuranin), përderisa pabesimtarët ndjekin “një libër ku ata gjejnë çka dëshirojnë vetë të gjejnë.” Dihet në masë të gjerë që mund të gjejnë çfarëdo që dëshirojnë në librat e “Hadithit.”

Fjala në formë pyetjeje ndaj mosbesimtarëve, thotë, “A NDIQNI NJË LIBËR KU GJENI ÇFARËDO QË DËSHIRONI?”

Ky pohim i rëndësishëm ndodhë që të jetë në ajetin numër 38

38 = 19 x 2

“A t’i trajtojmë Myslimanët si kriminelët? Çka nuk është në rregull me logjikën tuaj? A NDIQNI NJË LIBËR KU GJENI ÇFARËDO QË DËSHIRONI?” (68:35-38)

ALLAHU E QUAN KURANIN: TË PLOTË (6:115)

ALLAHU E QUAN KURANIN : PLOTËSISHT TË HOLLËSISHËM (6:114)

ALLAHU E QUAN KURANIN : TË PËRKRYER (6:38)

PEJGAMBERI E SOLLI VETËM KURANIN (69:40-47)

HADITHI DHE SYNËTI JANË SHPIKJE BLASFEMUESE (6:112&25:31)

DUHET T’I PËRMBAHENI VETËM KURANIT (6:19; 7:3; etj.)

ALLAHU MADJE NA FURNIZOI ME EVIDENCË MATERIALE (shih faqet 31 deri 34)

Pse atëherë ata nuk arrijnë t’i shohin të gjitha këto????!!!

PSE NUK ARRIJNË T’I BESOJNË ALLAHUT?

Sepse zemrat e tyre brenda janë duke e mohuar çka ata e pohojnë me gjuhën e tyre. Ata thonë që janë besimtarë për shkak të rrethanave shoqërore dhe edukative, por në brendësi të zemrave të tyre, ata mendojnë ndryshe:

“Allahu juaj është NJË ALLAH. Por, për ata që nuk besojnë në botën e ardhshme, zemrat e tyre janë duke e mohuar besimin, dhe ata janë tepër kryelartë.” (16:22)

Pasojat e këtij mohimi (kur thellë në zemrën e tyre e mohojnë besimin) janë izolim total nga Kurani:

“Kur e lexon Kuranin, ne vendosim ndërmjet teje dhe atyre që nuk besojnë në botën e ardhshme një BARRIERË TË PADUKSHME. Dhe ne vendosim mburoja në zemrat e tyre për t’i parandaluar nga kuptimi i Kuranit, dhe shurdhim në veshët e tyre; dhe kur t’i predikon (VETËM) Zotin tënd duke përdorur VETËM KURANIN ata ikin me mospëlqim.” (17:45-46)

Si pasojë, ata nuk mund ta pranojnë VETËM KURANIN; ata kërkojnë burime tjera siç janë “Hadithi & Syneti.”

FITORE E GARANTUAR

Kurani na mëson, pa mëdyshje, që fitorja është e **E G A R A N T U A R** për Myslimanët:

“Kemi shpallur që besimtarët do të jenë fitimtarë.” (30:47)

“Ne definitivisht do t’i dhurojmë fitore të dërguarve tanë, dhe atyre që besojnë, edhe në këtë jetë edhe në ditën e ringjalljes.” (40:51)

“Allahu do t’i përkrahë me fitore ata që e përkrahin Atë. Allahu është i fuqishëm, i Plotfuqishëm.” (22:40)

“Allahu patjetër do t’i mbrojë ata që besojnë. Allahu nuk i do tradhtarët, mosbesimtarët.” (22:38)

“O ju që besoni, nëse e përkrahni Allahun, Ai do t’ju japë fitore, dhe t’jua përforcojë këmbët tuaja.” (47:7)

PSE ATËHERË MUSLIMANËT PO MPOSHTEN?

Duke marrë parasysh argumentet që jepen më lartë nga ajetet e Kuranit, dhe pasi që Allahu kurrë nuk gabon, “Myslimanët” e sotshëm nuk mund të jenë Mysliman.

FAKTE HISTORIKE

Për aq sa kombi (ymeti) Mysliman iu përmbajt Kuranit, dhe asgjëje përveç Kuranit, Myslimanët e udhëhoqën botën në aspektin shkencor, teknologjik, kulturor, shoqëror, ushtarak, dhe ekonomik. Ata nuk humbën në asnjë betejë. Kufijtë e Islamit u shtrinë nga Afrika Perëndimore deri në Kinë; deri në Francën e jugut dhe Gjermaninë lindore.

Pas shfaqjes së Hadithit dhe Synetit në fillim të shekullit të tretë pas Hixhretit, një përkeqësim i përshpejtuar i kombit (ymetit) Mysliman filloi. Që nga shfaqja e këtyre shpikjeve si burime të udhëzimit përkrah Kuranit, “Myslimanët” kurrë nuk fituan asnjë betejë.

Pse vetëm 3 milion Izraelit vazhdimisht i mposhtin 150 milion Arab???

A ka kuptim që 3 milion Izraelit t’i largojnë me dhunë 150 milion “Mysliman” nga Xhamia e tyre në Jerusalem?

Pse India vazhdimisht po e mposht Pakistanin? Pse Rusët (dhe Amerikanët) e pushtuan Afganistanin? Etj... etj... etj.

PSE ATËHERË PO MPOSHTEN “MYSLIMANËT”?

SEPSE ata refuzojnë t’i besojnë Allahut në fjalitë e Tij të përsëritura që Kurani është I PLOTË, I PËRKRYER, DHE KREJTËSISHT I HOLLËSISHËM, dhe që Kurani DUHET TË JETË BURIMI I VETËM I UDHËZIMIT FETAR.

Për shkak se ata kanë pranuar burime të tjera, siç janë Hadithi dhe Syneti, përkrah Kuranit.

“Kushdo që shpërfill lajmin Tim (Kuranin) do të ketë jetë të mjerueshme, dhe pastaj ne do ta ringjallim, në Ditën e Ringjalljes, të verbër. Ai do të thotë, ‘Zoti im, pse më ringjalle të verbër, kur unë dikur shihja (në jetën e parë)?’ (Allahu do të thotë), ‘Kjo është për shkak se shpallje Tona erdhën te ti, por t’i i harrove, dhe si pasojë, sot ne të harrojmë ty.’ Ne kështu i dënojmë ata që i tejkalojnë kufijtë dhe refuzojnë të besojnë në ajetet e Zotit të tyre. Dhe padyshim, ndëshkimi në botën e ardhshme është shumë më i keq, dhe i përhershëm.” (20:124-127)

HADITHI SHKAKTOI DEVIJIM NGA KURANI!

(1) A MERRNI AVDES KËSHTU?

Edhe pse urdhrat e Allahut janë të qarta dhe të thjeshta në Kuran për marrjen e avdesit, masat e gjera “Myslimane” ndjekin ndonjë Allah tjetër përkrah Allahut; ata nuk marrin avdes në mënyrën se si na urdhëron Allahu në Kuran. Rezultati përfundimtar i traditave të tyre të rrejshme është poshtërimi dhe disfata.

“O ju që besoni! Kur doni të ngriheni për të falur namazin, lani fytyrat tuaja dhe duart tuaja deri në bërryla; fërkoni kokat tuaja, e këmbët lani deri në dy zogjtë.” (5:6)

Grupet Myslimane sot refuzojnë të jenë të kënaqur me urdhrat e Allahut. Ata iu përmbahen urdhreve të njerëzve, siç janë “imamët” e ndryshëm dhe “dijetarët.” Si pasojë e kësaj, ata kanë shpikur një avdes të zgjatur që dallon varësisht se cilit “sekt” i përkasin. Të gjitha sektet erdhën si rezultat i mendimeve të “imamëve” të ndryshëm se si ata mendojnë që ka marrë Pejgamberi avdes. Kështu ata ranë në kurthin e Shejtanit, nuk iu bindën Krijuesit të tyre, dhe pësuan mjerim dhe disfatë.

HADITHI SHKAKTOI DEVIJIM NGA KURANI!

(2) A I FALË NAMAZET KËSHTU?

“Gjatë namazit tënd, mos e ngrit zërin, por as mos e ul tepër; por mbaje një zë mesatar.” (17:110)

Përkundër këtyre udhëzimeve të qarta nga Allahu, masat e gjera Myslimane u mashtruan nga Hadithet; ata mbajnë qetësi të plotë gjatë namazit të drekës, namazit të ikindisë, reقاتit të tretë të namazit të akshamit, dhe gjysmës së dytë të namazit të ijacisë. **KU I MORRËN ATA KËTO UDHËZIME?** Nga një Zot tjetër përveç Allahut; nga burime tjera përveç Kuranit.

Kështu, ata ranë masivisht në kurthin e Shejtanit, dhe nuk iu bindën Krijuesit të tyre, fjala e të cilit (Kurani) është e plotë, e përkryer, dhe krejtësisht e hollësishme (6:19, 38 & 114).

HADITHI SHKAKTOI DEVIJIM NGA KURANI

(3) A përmend ti emra të tjerë përveç Allahut kur e fal Namazin?

Është urdhri i Allahut që të mos përmendim asnjë emër tjetër gjatë faljes së Namazit, përveç emrit të Allahut (72:18).

Por grupet Myslimane sot ndjekin shpikje që i detyrojnë ata të lavdërojnë dhe madhërojnë (bëjnë salavat) Muhamedin dhe Ibrahimin, përderisa i luten Zotit të tyre.

“Xhamitë (gjatë namazit) i takojnë Allahut; prandaj, të mos përmendni asnjë emër përveç emrit të Allahut.” (72:18)

A MUND TË JETË MË E QARTË SE KAQ?

Myslimanët janë mashtruar nga Shejtani dhe ata shprehin shpikjen e njohur si “Teshehud” ku ata i drejtojnë një breshëri lavdërimesh dhe madhërimesh Muhamedit dhe Ibrahimit.

Vlen të përmendet që madje edhe burimet e Hadithit dhe Synetit e pranojnë “Teshehudin” si shpikje që nuk është pjesë e Namazit!

A NUK ËSHTË KJO IDHUJTARI???

HADITHI & SYNETI BIEN NDESH ME LIGJIN E ALLAHUT

Pasi thuhet qartë që ligji kundër tradhtisë bashkëshortore është “i qartë në mënyrë të përkryer” urdhri Kuranor na urdhëron që t’i dënojmë lavirët dhe laviret duke i goditur ata njëqind herë me kamxhik.

A iu bindën Myslimanët Krijuesit të tyre sa i përket kësaj? JO.

“Dijetarët” Mysliman shpallën që ligji Kuranor nuk është i qartë !!! Ata thanë që shkelësit e kurorës nuk janë të definuar në Kuran sa i përket statusit të tyre martesor, dhe ata kanë nevojë për Hadith që të sqarojnë Kuranin !!!

“Këtë Sure e shpallëm, dhe e bëmë ligj, dhe dërguam në të ajete që janë krejtësisht të qarta, që të mund të kuptoni. Laviren dhe lavirin t’i rrihni me nga njëqind kamxhikë për secilin, dhe mos e ndaloni veten nga mirësjellja që ta zbatoni ligjin e Allahut, nëse vërtetë besoni në Allahun dhe Ditën e Fundit. Le të jetë një grup i besimtarëve dëshmitarë i dënimit të tyre.” (24:1-2)

Të pushtuar nga traditat, dhe ndikimi i Shejtanit, dijetarët “Mysliman” shpallën që laviret dhe lavirët e martuar duhet të dënohen me vdekje (vrasje me gurë) !!!

BINDJUNI ALLAHUT DHE BINDJUNI TË DËRGUARIT TË TIJ

Shejtani arriti që t’i mashtrojë me miliona Mysliman që të besojnë që bindja ndaj Allahut do të thotë t’i bindesh Kuranit, përderisa bindja ndaj të dërguarit të tij do të thotë bindje ndaj Hadithit.

Ajo që ndihmoi në bërjen të famshme të këtij kurthi të Shejtanit ishte padituria e përgjithshme që Kurani duhet të jetë BURIMI I VETËM i sheriatit (ligjit) dhe i udhëzimit fetar.

Nëse mendojmë vetëm pak, do ta kuptonim që Kurani erdhi tek ne nëpërmjet gojës së Muhamedit, dhe NUK NA ERDHI DREJTPËRDREJT NGA ALLAHU. Për këtë arsye është urdhri në Kuran që thotë t’i bindemi të dërguarit të Allahut, sepse ai i thotë fjalët e Allahut.

Të gjitha librat e shenjtë të mëhershëm e kanë thënë po të njëjtën të vërtetë Kuranore që: “Kushdo që i bindet të dërguarit është duke iu bindur Allahut.” Pasi që i dërguari natyrisht që nuk është Allahu, urdhri qartazi do të thotë që t’i bindemi fjalëve të Allahut që u thanë nëpërmjet të dërguarit të Tij.

Pra, besimtarët e dijshtëm e kuptojnë që Hadithi dhe Syneti janë trillime dreqnore me qëllim që të largohen njerëzit nga rruga e Allahut

HADITHE E MUHAMEDIT NUK JANË TË MUHAMEDIT

Por ato janë Hadithet (gojëdhënat ose tregimet) e burrave dhe grave që kurrë nuk e panë Pejgamberin; në realitet stërgjyshërit e stërgjyshërve të tyre nuk arritën që të shohin Pejgamberin

Është shumë mirë e ditur ndër dijetarë që libri i parë i Haditheve është ai i Bukharit, i cili u lind më shumë se 200 vite pas vdekjes së Muhamedit. Kur Bukhari shkroi librin e tij të Haditheve, ai shkante t’i vizitonte njerëzit që ai i njihnte si burime. Pas verifikimit që burimi i tij është “i vërtetë,” dhe i njohur si burrë i drejtë ose grua e drejtë, Bukhari do t’i pyeste, “A din ndonjë Hadith?” Personi do të përgjigjej, “PO,” pastaj do të vazhdonte të tregonte “Hadithin” si në vijim: “Kam dëgjuar nga babai im, rahmet i pastë shpirti, që

thoshte që ai kishte dëgjuar nga vëllai i tij i madh, rahmet i pastë shpirti, duke thënë që ai po rrinte ulur me gjyshen e tij, rahmet i pastë shpirti, dhe ajo i tregoi atij që kur ajo po hante darkë një herë moti me axhën e saj të madh, rahmet i pastë shpirti, e ai atëherë tha që gjyshi i tij nga ana e nënës e njihte Imam Ahmed in Muhamed el-Amauin, që e përmendi që gjyshi i tij dëgjoji nga axha i tij më i madh që ai e takoi shokun e madh të Pejgamberit, Omar ibn Khaled el-Jamani, dhe ai i tregoi atij që Pejgamberi, rahmet i pastë shpirti, ‘.....’

Pra, Hadithi është thjeshtë tregim nga burimet e Bukharit, i cili thoshte që ai ose ajo ka dëgjuar diçka për Pejgamberin nëpërmjet tetë gjeneratash të vdekurish.

Në anën tjetër, ne tani kemi evidencë materiale të pakundërshtueshme që Kurani është fjala e pagabueshme e Allahut, dhe që u tha nga Pejgamberi Muhamed. Prandaj, ne i bindemi të dërguarit të Allahut duke iu bindur Kuranit; dhe asgjëje tjetër përveç Kuranit.

BINDJA NDAJ HADITHIT NUK ËSHTË BINDJE NDAJ TË DËRGUARIT TË ALLAHUT

Por, ajo është bindje ndaj burrave dhe grave që i treguan “Hadithet.”

Bindja ndaj të ashtuquajturave “Hadithe të Pejgamberit,” është në realitet bindje ndaj një grupi të njerëzve të paditur që menduan se Pejgamberi kishte thënë diçka para më shumë se 200 vitesh para se të lindeshin ata.

Pra, nëse treguesi i ndonjë Hadithi të caktuar është për shembull Abaz Jaseri, atëherë bindja ndaj ndonjë Hadithi të treguar nga Abaz Jaseri është në realitet bindje ndaj Abaz Jaserit, dhe nuk ka asgjë të bëjë me bindjen ndaj Pejgamberit.

Bindja e vërtetë ndaj Pejgamberit Muhamed është vetëm duke iu bindur Kuranit, i cili përnjëmend u shpreh nga Muhamedi, dhe përkrahet me EVIDENCË MATERIALE të pakundërshtueshme.

Këto fakte shpjegojnë fjalitë e përsëritura në Kuran që thonë “Vetëm ata që kanë mend marrin vesh.”

Kurani u soll tek ne nëpërmjet gojës së Muhamedit, pa ndonjë ndërmjetësues ose tregimtar tjetër. Kurani na erdhi neve nëpërmjet gojës së Muhamedit, drejtpërdrejt në veshët e shkruesve të shpalljeve që në mënyrë të përpiktë e shkruan atë sapo dilte nga goja e Muhamedit. Pra, Kurani është i vetmi Hadith i vërtetë i Muhamedit. Madje, i Plotfuqishmi Allah e ka garantuar

ruajtjen e përvetshme të fjalës së Tij (Kuranit), ashtu siç u shpreh nga Muhamedi (15:9).

FATËKEQËSIA E MADHE

“(Në ditën e gjykimit) do t’ju thuhet mosbesimtarëve, ‘Hidhërimi i Allahut ndaj jush është shumë më i keq se hidhërimi i juaj ndaj vetes suaj, sepse ju u fuat në besim por refuzuat.’ Ata do të thonë, ‘Zoti ynë, Ti na dhe dy vdekje dhe dy jetë, dhe tash ne i pranojmë mëkatet tona; A KA NDONJË RRUGËDALJE NGA KËTU?’ Kjo është për shkak se kur bëhej thirrja për VETËM ALLAHUN, ju refuzoni të besoni. Por kur bëhej thirrja për te idhujt së bashku me Të, ju besoni. Prandaj, gjykimi tash i takon Allahut, të lartit, të madhit.” (40:10-12)

Kur bëhet thirrja për te VETËM ALLAHU, a beson? Ose, a ke nevojë që të të bëhet thirrja edhe për diçka tjetër së bashku me ALLAHUN?

FATËKEQËSIA E MADHE

“Kur të dërguarit e tyre shkuan te ta me shenja të qarta, ata ishin të kënaqur me mësimet që i kishin fituar më herët, dhe pikërisht gjërat që i përqeshën sollën shkatërrimin e tyre. Pastaj, kur e shohin ndëshkimin tonë, ata thonë, ‘TASH BESOJMË NË VETËM ALLAHUN DHE E MOHOJMË IDHUJTARINË TONË TË MËHERSHME.’ Por jo, besimi i tyre është i padobishëm për ta pasi që të kenë parë ndëshkimin. Ky është ligji i Allahut që nuk ndryshon kurrë: pabesimtarët e tillë janë të mallkuar.” (40:835)

A je i kënaqur me mësimet që i ke trashëguar nga prindërit e tu, pleqtë ose studiuesit? (me Hadith dhe Synet)

A je i gatshëm që të heqësh dorë nga mësimet të tilla, që të mund t’iu kthehesh mësimet të Allahut? Apo, ndoshta do të jetë tepër vonë për ty?

KRITERI I MADH

“Kur përmendet vetëm Allahu, zemrat e atyre që nuk besojnë botën tjetër neveriten, e kur të tjerët përmenden përkrah Tij, ata janë të kënaqur.” (39:45)

SQARIM:

PSE JEMI KËTU?

E tërë çështja e Kuranit apo Hadithit apo Syneetit bëhet e qartë sapo ta kuptojmë qëllimin e ekzistencës tonë.

Ne ekzistojmë në këtë botë për një, dhe vetëm një, qëllim. Siç thuhet në Kuran (67:12 & 51:56) ne u krijuam për qëllimin e vetëm që ta adhurojmë VETËM ALLAHUN.

Shejtani deshi që të bëhet partner në sundim me Allahun; deshi të bëhej Zot përkrah Allahut. Si pasojë, Allahu krijoi Ademin për t'i nxjerrë në shesh idetë kryengritëse të Shejtanit. Dhe Allahu na krijoi neve për t'i treguar Shejtanit, dhe të gjithë engjëjve që ne mund ta adhurojmë Atë VETËM, pa pasur nevojë që t'i përshkruajmë ndonjë shok.

Qëllimi i ekzistencës tonë, prandaj, është që ta adhurojmë VETËM ALLAHUN. Kjo është arsyeja pse e vetmja shkelje e pafalshme është idhujtaria. Kjo është për shkak se sapo të adhurojmë dikë, ose diçka, përkrah Allahut, ne biem nga provimi.

Ne e përmbushim qëllimin e ekzistencës sonë vetëm nëse arrijmë që të adhurojmë VETËM ALLAHUN, pa e adhuruar Muhamedin, ose Isën, ose Mejremen, ose ndonjë të shenjtë, ose ndonjë imam, ose kushdo apo çfarëdo tjetër që të jetë ai.

Kur ne kërkojmë udhëzime “fetare” nga Muhamedi, ose cilido burim tjetër përkrah Allahut, ne e përkrahim Shejtanin në pretendimin e tij që Allahu ka nevojë për partner. Prandaj, ata që adhurojnë VETËM Allahun ndjekin udhëzimet dhe mësimet e VETËM Allahut. Siç shihet përgjatë këtij libri, mësimet e Allahut janë të plota, të përkryera, dhe plotësisht të hollësishme në Kuran.

MË NË FUND: PYETJA MË E RËNDËSISHME

Në mendjen tënde, a mund të mbijetojë Allahu VETËM???

Apo, ndoshta Allahu ka nevojë për Muhamedin, në mendjen tënde, që të mund të përkujtohet dhe adhurohet???

Në mendjen tënde, a mundet Allahu të mbijetojë VETËM?

Apo, ndoshta Allahu ka nevojë që t'i përshkruhet shok, në mendjen tënde, si për shembull Muhamedi, Isa, Mejremi, ose ndonjë i shenjtë???

A do të ishe plotësisht i lumtur dhe i kënaqur nëse do të dije VETËM për Allahun, pa Muhamedin, Isën, Mejremin, ose ndonjë imam, ose këdo, ose çfarëdo?

A hidhërohesh kur flitet për VETËM ALLAHUN?

Kur unë vazhdoj të flas për VETËM ALLAHUN, a të inatos kjo? A ke nevojë që të dëgjosh emra të tjerë së bashku me Allahun? A mundet ALLAHU I VETËM të qëndrojë në mendjen tënde?

Kur unë e përsëris, dhe përsëris, bisedën time për VETËM ALLAHUN, a keni diçka kundër? Apo, a jeni të kënaqur dhe të lumtur me bisedën për VETËM ALLAHUN???

Sipas kriterit të madh Kuranor, që thuhet në suren 39, ajetin 45, përgjigjet për këto pyetje janë thelbësore që ta njihni veten tuaj, dhe fatin tuaj përfundimtar.

E-maili kontaktues:
xhamiashqiptare@gmail.com

Mars, 2011